

Motion till riksdagen 2021/22:4166

av **Ebba Busch m.fl. (KD)**

Utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om familjens betydelse för barnen och samhället och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att föräldrarna är de viktigaste personerna i barnets liv och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla politiska beslut ska analyseras utifrån vilka konsekvenser de får för familjer och nära relationer och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att politiken ska möjliggöra för föräldrar att få mer tid för barnen och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en mer flexibel föräldraförsäkring och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa tvångskvoteringen i föräldraförsäkringen och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den sjukpenning- och föräldrapenninggrundande inkomsten för föräldralediga bör skyddas i tre år och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att varje förälder ska ges rätt till 20 månaders tjänstledighet, utöver tjänstledighet med föräldrapenning, och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en rätt för vårdnadshavare att överlåta föräldrapenningdagar även till närstående som inte lever i samma hushåll och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga föräldrapenningdagar ska kunna användas som ”dubbeldagar” och tillkännager detta för regeringen.

11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att höja lägstanivådagarna i föräldraförsäkringen till 220 kronor per dag och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka pensionsrätten för barnår med ett år samt att höja jämförelseinkomsten i pensionsrätten för barnår och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att premiepensionen automatiskt ska delas lika mellan makar med gemensamma barn som inte har fyllt tolv år och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att slopa det avdrag som görs vid överföring av premiepension och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda frågan om en generell graviditetspenning under den sista månaden av graviditeten och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om antalet föräldrapenningdagar för nyanlända med barn som är yngre än två år och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det ska finnas en mångfald av barnomsorgsformer med olika inriktning och huvudmän och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om målet för förskolan och annan barnomsorg och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kommunernas skyldighet att informera om barnomsorgspengen måste skärpas ytterligare och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bestämmelsen i skollagen som innebär att en kommun får neka att betala barnomsorgspong med hänvisning till ”påtagliga negativa följder för kommunens motsvarande verksamhet” bör tas bort, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en barnomsorgspong för föräldrar som tar hand om enbart egna barn i åldern ett till tre år, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska barngrupperna i förskolan och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett mål om max tolv barn i småbarnsgrupperna i förskolan och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka personaltätheten i förskolan och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppvärdera familjedaghemmen och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa skollagen så att kommunerna blir skyldiga att erbjuda dem som önskar familjedaghem (pedagogisk omsorg) och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en kartläggning i syfte att öka antalet familjedaghem och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att antalet öppna förskolor och familjecentraler bör öka och tillkännager detta för regeringen.

29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en skattereduktion för föräldrar till barn mellan 0 och 18 år och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att höja taket i vab till 8 prisbasbelopp och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Diskrimineringsombudsmannen bör ges i uppdrag att informera arbetsgivare om föräldraledigas rätt till lönerevision och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utvidgad rätt till föräldraledighet upp till dess att barnet fyller 18 år och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att höja det särskilda bostadsbidraget för hemmavarande barn samt inkomsttaket och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett fritidskort och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Diskrimineringsombudsmannen bör ges i uppdrag att utföra en fördjupad studie av förekomsten av diskriminering eller missgynnande av föräldrar eller gravida i arbetslivet och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rutavdraget och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör införas en skyldighet för kommunerna att erbjuda två föräldrastödsprogram under barnets uppväxttid och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sänka trösklarna till familjerådgivningen och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en familjerådgivningscheck och familjerådgivningspeng och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om höjt adoptionsbidrag och kostnadsfri föräldrautbildning för presumtiva adoptivföräldrar och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i fråga om underhållsstöd betona föräldraansvaret och fokus på samarbete och frivilliga överenskommelser samtidigt som föräldrar som befinner sig i ekonomisk utsatthet ska stödjas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om arbetet med att förebygga svåra konflikter mellan föräldrar som har separerat, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vårdnadstvister och att stärka barnens rättigheter i vårdnadstvister och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa obligatoriska medlingsförfaranden och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samverkansteam och tillkännager detta för regeringen.

46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vårdnad eller umgängesrätt, som huvudregel, inte ska utdömas i de fall det finns en dom om våld mot förälder eller vid kontaktförbud och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bekräftelse av faderskapet ska kunna ske för ogifta som är överens om det på samma sätt som i dag, men redan under graviditeten, och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att barn ska kunna ha högst två vårdnadshavare och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tryggheten för barn som behöver samhällets vård och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen anvisar anslagen för 2022 inom utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn enligt förslaget i tabellen i motionen.

Tabell

Anslagsförslag 2022 för utgiftsområde 12 Ekonomisk trygghet för familjer och barn

Tusental kronor

Ramanslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen
1:1 Barnbidrag	33 426 477	±0
1:2 Föräldraförsäkring	48 225 247	-2 412 000
1:3 Underhållsstöd	2 838 365	-35 000
1:4 Adoptionsbidrag	14 784	3 200
1:5 Barnpension och efterlevandestöd	1 029 900	±0
1:6 Omvårdnadsbidrag och vårdbidrag	4 752 293	±0
1:7 Pensionsrätt för barnår	8 467 300	±0
1:8 Bostadsbidrag	4 286 404	600 000
Summa	103 040 770	-1 843 800

Familjen är den grund som samhället vilar på

Människan är i behov av gemenskap med andra och fungerande relationer för att må bra och kunna utvecklas. Den mest grundläggande formen av gemenskap är familjen, där människor möts över generationsgränserna i kärlek och tillit. Denna insikt är en grundbult i den kristdemokratiska ideologin. Varje människa är unik och värdefull i sig. Men ensam är inte stark; det är tillsammans med andra som vi växer som personer. Vi har alla ett djupt behov av andra människor och det är ett faktum att vi i olika faser av våra liv är så svaga att vi är helt beroende av andra. Familjen är därför ett mål i sig.

Insikten om att familjer skiljer sig åt och ser olika ut är en naturlig del av denna grundsyn och det måste respekteras. Kärnfamiljer, sambor, ensamstående, ombildade, samkönade och andra typer av familjebildningar ska alla få samhällets stöd för att kunna fungera så bra som möjligt och få vardagen att gå ihop.

Mångfalden kräver att familjepolitiken inte utgår från vad som anses bäst utifrån ett system- och regelperspektiv utan att människan sätts i centrum och att politiken medger ett stort mått av flexibilitet och valfrihet. Politiken bör stödja alla familjer i den situation

som de befinner sig i. Därför pratar Kristdemokraterna så mycket om familjen. Familjen är ett mål i sig – och det är därför också en fungerande familjepolitik. Men familjepolitiken är även ett medel för att lösa många av de samhällsproblem som Sverige i dag präglas av. Några av de konkreta frågeställningar som är direkt kopplade till familjepolitiken är:

- ekonomisk utsatthet och barnfattigdom
- psykisk ohälsa bland barn och unga
- fallande skolresultat och de konsekvenser dessa får på förutsättningarna att hävda sig på arbetsmarknaden på längre sikt
- utanförskap och kriminalitet

Den här motionen innehåller de viktigaste delarna av Kristdemokraternas politik för att underlätta familjebildning, öka föräldrars möjlighet att tillbringa tid med sina barn, stärka familjernas ekonomi samt skapa bättre förutsättningar att kombinera familjeliv med arbete och karriär. En positiv bieffekt är att dessa förslag gör det lättare för familjer att hålla ihop. En stark familjepolitik är nödvändig om vi menar allvar med att vi vill komma till rätta med de ovan beskrivna samhällsproblemen. Men också i ett förebyggande perspektiv. Trygga och välfungerande familjer är helt enkelt ett måste för att samhället som helhet ska fungera och växa sig starkt.

Trygga familjer främjar en god psykisk hälsa bland barn och unga

Grunden för Kristdemokraternas familjepolitik är vad som är det bästa för barnen. I de allra flesta fall mår barn och unga bäst av att växa upp med båda sina föräldrar i en kärleksfull miljö. I barnkonventionens artikel sju står det tydligt att barnet, så långt det är möjligt, har rätt att få vetskap om sina föräldrar och bli omvårdat av dem. Detta måste vara familjepolitikens utgångspunkt, men ingen familj ska diskrimineras utifrån hur familjebildningen ser ut, utan alla måste få samhällets stöd.

Föräldrarna är de viktigaste personerna i en ung människas liv och de kan aldrig ersättas fullt ut. Frånvarande föräldrar skapar ofta en känsla av otrygghet och vilshenhet. En statlig utredning visar till exempel att barn som har goda relationer med båda sina föräldrar mår bra och inte drabbas av psykisk ohälsa i samma utsträckning som de med en mer konfliktfylld familjebakgrund.

Trenden är dessvärre att den psykiska ohälsan ökar bland unga i Sverige mer än i andra jämförbara länder, enligt Folkhälsomyndigheten. Detta är ett reellt samhällsproblem som kräver konkreta åtgärder både på kort och på lång sikt. Möjligheter för familjer att tillbringa mer tid tillsammans behövs. Föräldrar måste ges bättre möjligheter att vara riktigt närvarande, särskilt under barnens första år i livet. Tidig anknytning skapar en trygghet i grunden som ofta följer med genom hela livet.

Sammanhållna familjer minskar den ekonomiska utsattheten

Familjers ekonomi har en stark inverkan på hur barn och unga klarar sig i livet. Ekonomisk utsatthet i unga år har en negativ effekt på utvecklingen senare i livet. Därför är det prioriterat för Kristdemokraterna att stärka familjers privatekonomi. Det viktigaste sättet att göra detta på är att möjliggöra för fler arbetstillfällen att växa fram

genom en jobbskapande politik. Utöver detta behöver större insatser göras för familjer som kämpar med att få ekonomin och vardagen att gå ihop.

Något annat som påverkar de ekonomiska förutsättningarna för barn och unga är huruvida familjer håller samman. Enligt Rädda Barnens årliga rapport om barnfattigdomen i Sverige tenderar ensamstående föräldrar att ha sämre privatekonomi än sammanboende, vilket också är ett mönster som blivit tydligare under 2000-talet. Forskning från institutionen för kvinnors och barns hälsa vid Uppsala universitet konstaterar samtidigt att familjesplittring är en riskfaktor som kan bidra till att barnen blir utåtagerande och utvecklar beteendeproblem. Det finns därför väldigt goda skäl att genom en stödjande familjepolitik ge så goda förutsättningar som möjligt för familjer att hålla ihop.

Under 2020 gifte sig drygt 37 500 par. Samtidigt upplöstes drygt 25 600 äktenskap genom skilsmässa, enligt Statistiska centralbyrån (SCB). När familjer upplöses drabbar det såväl barn som föräldrar, men generellt sett medför det också höga kostnader – såväl ekonomiska som icke kvantifierbara sådana – för samhället. Det finns naturligtvis familjer som av olika skäl inte kan eller bör hålla samman. Medvetenheten om dessa undantag kan dock inte vara utgångspunkten för den generella politiken. Grunden måste i stället vara att föräldrar både kan och vill ta ansvar för sina barns bästa, och det offentligas uppgift ska vara att stödja dem i detta.

Uppgiften att vara förälder är svår och även de som har de bästa förutsättningarna behöver stöd i att klara den uppgiften. Särskilt stöd ifrån samhället behöver de barn vars föräldrar inte har förmågan eller förutsättningar att ta sitt föräldraansvar. Därför är det viktigt att identifiera föräldrar i riskgrupp och att ge tidigt och ihållande stöd genom både riktade och generella åtgärder. Familjecentraler där mödrahälsovård, barnhälsovård, öppen förskola och socialtjänstens förebyggande verksamhet samlas under ett och samma tak är ett exempel på hur man kan nå familjer tidigt. Det gäller både de som bara behöver allmänna tips och råd kring föräldraskapet och de som är i behov av extra stöd.

Att ta sig till en familjecentral för att träffa andra familjer och kunnig personal är ett mindre steg än att kontakta socialtjänsten när något redan gått fel. På så sätt är familjecentraler mindre stigmatiserande. När reella problem uppstår ska naturligtvis extra stöd och resurser sättas in i dialog med familjerna. Utvärderingar från Västra Götalandsregionen visar också på mycket goda resultat vad gäller barns utveckling och den psykosociala hälsan.

Familjebakgrunden påverkar skolresultaten och möjligheterna till jobb

Att skapa goda uppväxtvillkor för barn och unga är ett mål i sig, men det ger också positiva effekter för människor senare i livet och även för samhället i stort. Detta syns exempelvis när det kommer till resultaten i skolan och inträdet på arbetsmarknaden. Det finns också ett starkt samband mellan psykisk ohälsa och svaga prestationer i skolan och ekonomisk utsatthet senare i livet, och då kan familjesituationen ofta vara en förklaring.

Barn från familjer som är beroende av samhällets skyddsnät i form av försörjningsstöd tenderar oftare än andra att hamna i utanförskap och ha låga eller inga inkomster senare i livet. Denna grupp riskerar också i större utsträckning att misslyckas med sina gymnasiestudier. Det har i sin tur ett starkt samband med svårigheter att etablera sig på arbetsmarknaden.

En politik som underlättar för grupper som står långt ifrån arbetsmarknaden att komma i arbete är viktig för att barn i socialt och ekonomiskt utsatta familjer ska ges en bra start i livet. Familjesituationen, skolresultatet och senare ställningen på arbetsmarknaden hänger ihop.

Föräldrarna har också ett ansvar att vara delaktiga i sina barns utbildning och uppmuntra dem på rätt sätt. Länder som når goda resultat i de så kallade Pisamätningarna gör detta delvis tack vare en annan inställning hos föräldrarna. Ett större engagemang i barnens skolgång och uppmuntran att prestera efter bästa förmåga är delförklaringar. Skolan har ett ansvar för att bygga goda relationer till familjerna och påverka elevernas attityd i rätt riktning. Politiker och andra beslutsfattare måste också sända tydliga signaler om att föräldraansvaret är viktigt. Vi föreslår därför bland annat träffar med föräldrar där skolhuvudmännen ska erbjuda konkreta verktyg för föräldrar så att de kan stötta sina barn i skolarbetet. Alla inblandade parter måste helt enkelt ta sitt delansvar för att bidra utifrån sina förutsättningar till att unga ska få en trygg barndom och goda uppväxtvillkor.

Trygga familjer motverkar utanförskap och kriminalitet

En förutsättning för ett samhälle byggt på gemenskap och tillit är att människor känner sig trygga i vardagen. Brottslighet måste därför både bekämpas och förebyggas. När det kommer till det senare utgör familjen en ovärderlig resurs. Familjens roll i att fostra och leda de unga kan inte nog betonas. Forskning från Brottsförebyggande rådet (Brå) visar att barn som växer upp med dåliga relationer till sina föräldrar löper större risk att hamna i kriminalitet. En stark anknytning till föräldrarna har däremot en förebyggande effekt och minskar risken för att barn och unga ska dras till brottsliga miljöer.

Varje människa har ansvar för sina handlingar. Kriminella handlingar kan inte reduceras till att handla om vare sig uppväxt eller social miljö. Men en stödjande familjepolitik är en av de allra viktigaste insatserna för att minimera risken för att en ungdom hamnar i fel kretsar med kriminalitet och brottslighet som följd.

Goda normer och värderingar kan överföras mellan generationer och därför behöver föräldraansvaret stärkas. Föräldrarna har det yttersta ansvaret för att fostra barn och unga till ansvarstagande medborgare som efter egen förmåga bidrar till det gemensammas bästa. Ingen människa är perfekt och alla kan göra fel. Samtidigt föds ingen till att bli kriminell och alla har ett ansvar för att välja det etiskt rätta. För detta krävs en moralisk kompass och den skapas genom fostran, främst inom familjen. Det är viktigt att uppvärdera mor- och farföräldrars viktiga roll såväl ekonomiskt och socialt som kulturellt i familjegemenskapen. Det generationsöverbryggande perspektivet måste betonas för att ytterligare stärka familjen och dess roll i att skapa ett tryggt samhälle.

Jämställdhet och valfrihet

Hur familjer väljer att fördela ansvaret för hem och barn påverkar andra delar av livssituationen, som exempelvis ställningen på arbetsmarknaden, möjligheter till karriär och framtida pension. Traditionellt sett har kvinnor tagit ett större ansvar i hemmet. Effekten har blivit att kvinnorna varit borta mer från jobbet, halkat efter i löneutveckling och därmed också fått lägre pensioner.

Flera partier använder detta faktum som ett skäl att likrikta utformningen av föräldraförsäkringen och föräldraledigheten. Till exempel tillsatte regeringen under 2016 en utredning av föräldraförsäkringen där en del av syftet bestod just i att ”särskilt analysera förutsättningarna för och konsekvenserna av att reservera ytterligare månader för vilka en förälder inte kan avstå rätt till föräldrapenning till den andra föräldern”. Detta är dock fel väg att gå eftersom det inskränker familjers valfrihet och omyndigförklarar föräldrar. Detta drabbar i slutänden barnen.

Kristdemokraternas lösning är i stället att undanröja hinder och skapa bättre förutsättningar för olika val, för såväl mammor som pappor. I denna motion redogör vi för flera förslag som syftar till detta. Valfrihet står inte i motsatsförhållande till ökad jämställdhet. Däremot stänger den som förespråkar kvotering dörren till valfriheten. Kristdemokraterna vill ge familjer fler möjligheter att välja den livsstil i allmänhet, och den barnomsorgsform i synnerhet, som passar dem och deras barn bäst. Vi vill betona förutsättningarna snarare än styra utfallet, vilket innebär en acceptans för att resultatet inte alltid blir detsamma för alla barnfamiljer. Olika utfall kan bero på att förutsättningarna är olika, men det kan också bero på att familjerna har gjort olika prioriteringar och val som får ekonomiska konsekvenser. Så måste det kunna få vara och det måste respekteras.

Uppvärdera papparollen

Kärnan i den kristdemokratiska familjepolitiken är barnets bästa och vi tror att det i första hand uppnås genom att föräldrarna stärks i sin roll. Tyvärr har familjepolitiken ofta varit utformad på ett sätt som stimulerat mammorna att ta ett större ansvar än papporna. Det har handlat om såväl ekonomi som värderingar och rutiner. Kristdemokraterna vill se en familjepolitik som främjar en uppgraderad papparoll, där det inte är kvotering av olika slag som är universallösningen på ett jämställt föräldraskap utan där hela systemet är uppbyggt på ett sätt som uppmuntrar båda föräldrarna att ta sitt ansvar – under hela föräldraskapet. Det tror vi att de allra flesta föräldrar vill.

Kristdemokraterna och vägen framåt

Kristdemokraterna gjorde väldigt mycket för att på olika sätt förbättra för familjer under alliansregeringsåren 2006–2014. Detta trots det hårda motstånd som tidvis fanns från andra partier inom Alliansen. Vi gjorde skillnad och stod upp för valfriheten mot de krafter som ville likrikta familjepolitiken än mer.

Stödet för familjens frihet är alltjämt mycket starkt. En undersökning från Sifo 2018 visar att en överväldigande majoritet – 76 procent – av de tillfrågade svarade ”Föräldrarna ska få bestämma själva” på frågan om föräldrarna eller riksdagen ska besluta om hur föräldraförsäkringen ska tas ut. Bland LO:s medlemmar var andelen så hög som 80 procent.

Den rödgröna regeringen och flera andra partier för en politik som inskränker familjernas frihet samtidigt som det politiska inflytandet över människors liv utökas. Detta är väldigt beklagligt och en av de främsta anledningarna till att det behövs ett starkt kristdemokratiskt inflytande i en ny regering.

Sverige står inför ett familjepolitiskt vägval där partier på hela den politiska skalan aktivt vill försvaga familjens roll i samhället. Kristdemokraterna vill däremot stärka

den. I denna partimotion redogör vi för våra viktigaste förslag för att underlätta familjebildning, möjliggöra för föräldrar att tillbringa mer tid med sina barn och förbättra förutsättningarna att kombinera familjeliv och arbete.

Familjesäkra politiken – tid och rum för relationer

Det pågår – och har under ett antal årtionden pågått – en individualisering i samhället. Människor kan i dag, på ett helt annat sätt än tidigare, välja att utforma sina liv utifrån egna önskemål, värderingar och intressen. Olika gruppstillhörigheter och kollektiva förväntningar är inte på något sätt oviktiga, men de tenderar att betyda allt mindre för de olika val personer gör vad gäller exempelvis utbildning, yrke, familjebildning, religiös tillhörighet och politisk övertygelse.

I många avseenden är individualiseringen positiv. Den kan innebära att den enskilda människan får ökad makt över sitt egna liv. Fler kan välja att gå sin egen väg genom livet. Allt fler kan förverkliga sina egna drömmar och livsmål. Men det finns också avigsidor och risker med utvecklingen. Om individualiseringen leder till bräckligare, mindre stabila gemenskaper kan tilltron, tryggheten och sammanhållningen i samhället påverkas negativt. Inte minst kan detta drabba barnen då de är beroende av trygga och stabila relationer med sina föräldrar för att utvecklas positivt. Men nära relationer är inte bara viktigt för barn utan påverkar även välbefinnande, hälsa och livslängd för vuxna. Enligt vissa studier är social isolering lika skadligt som rökning och alkoholmissbruk. Politiken i stort, men inte minst familjepolitiken, bör därför utformas med hänsyn tagen till människors behov av att leva i nära gemenskap med andra. Om målet med politiken är att stärka människors välbefinnande är det alltför kortsiktigt att enbart fokusera på ekonomisk tillväxt, minskad arbetslöshet, minskad negativ klimatpåverkan eller något annat. Hur viktiga dessa målsättningar än är – och de är mycket viktiga – så bör politiken utgå från en helhetssyn på människan och alltid ta hänsyn till behovet av familj och nära relationer.

Hemmiljö och familjeliv påverkar vår hälsa och livskvalitet. I ett bredare perspektiv blir de mänskliga resurserna en alltmer avgörande faktor för ett lands konkurrenskraft och ekonomiska utveckling. Människor som har balans i tillvaron och mår bra lär sig mer och presterar bättre. Familjernas situation och förutsättningar får också långsiktiga effekter eftersom det är där nästa generations medborgare formas.

Det handlar inte bara om familjepolitiken. Familjernas förutsättningar påverkas av beslut inom en rad olika politikområden: skattepolitik, socialförsäkringarnas utformning, skolpolitik, arbetsmarknadspolitik, integrations- och migrationspolitik, bostadspolitik. Listan kan göras lång.

Vi anser därför att alla politiska beslut ska analyseras utifrån vilka konsekvenser de får för familjer och nära relationer på samma sätt som man i dag beaktar bland annat miljöaspekter. Det kan exempelvis handla om att identifiera hur ett förslag påverkar familjernas ekonomiska situation, hur balansen mellan arbete och fritid upprätthålls och hur det påverkar förutsättningarna att värna och vårda positiva familjerelationer. Vi vill helt enkelt familjesäkra politiken. Flera andra länder har utformat modeller för familjekonsekvensanalyser. Australien och Nya Zeeland är två exempel.

1 Möjlighet till mer tid för barnen

Familjer ser olika ut och har olika förutsättningar. Barn har olika behov och föräldrar har olika önskemål och gör olika prioriteringar. Det är föräldrarna som har det primära ansvaret för att avgöra vad som är bäst för deras barn och deras familj – inte staten eller kommunen.

Att utveckla en trygg anknytning mellan förälder och barn tar tid, och måste få ta tid. Under perioden med småbarn måste därför omsorgen om dem få vara den primära uppgiften. Under barnets första tre år är behovet av föräldrarna som allra störst. Kristdemokraterna vill ge fler möjligheter för familjer att välja den livsstil i allmänhet och den barnomsorgsform i synnerhet som passar dem och deras barn bäst. Det finns inget folkligt stöd för att begränsa vilka former av barnomsorg som familjer ska kunna välja eller att politiker i större utsträckning ska bestämma vem som ska vara föräldraledig och hur länge. Däremot finns undersökningar som visar det motsatta förhållandet. Enligt en undersökning från Sifo 2018 svarar en överväldigande majoritet – 76 procent – av de tillfrågade att ”Föräldrarna ska få bestämma själva” på frågan om det är föräldrarna eller riksdagen som ska besluta om hur föräldraförsäkringen ska tas ut. Bland LO:s medlemmar var andelen så hög som 80 procent.

Trots föräldrarnas uppenbara vilja och önskan att själva få bestämma över föräldradagarna driver Socialdemokraterna och flera andra partier på för att införa tvångskvotering av föräldraförsäkringen. Kristdemokratisk familjepolitik däremot syftar bland annat till att möjliggöra för föräldrar att tillbringa mer tid med sina barn och till att öka familjers handlingsutrymme. Därför behöver barnfamiljernas möjligheter till flexibla val öka, inte begränsas ytterligare. Föräldraskapet ska uppvärderas. Därför är det viktigt med en generös men samtidigt flexibel föräldraförsäkring.

Ökad flexibilitet i föräldraförsäkringen – fritt uttag i tre år

Dagens regelverk medger en relativt flexibel användning av föräldraförsäkringen under barnets första levnadsår. Vid barnets ettårsdag inträder dock ett antal begränsande regler och villkor som starkt styr såväl hur uttaget av föräldrapenningen sker som planeringen av eventuella syskon. Kristdemokraterna vill att makten över föräldraförsäkringen i större utsträckning ska flyttas till föräldrarna. Föräldraförsäkringen är individualiserad. Föräldrarna har rätt till hälften av dagarna vardera. På så sätt poängteras föräldrarnas betydelse för barnet och båda föräldrarna ges möjlighet till en nära kontakt med sitt barn. Detta är vi mycket positiva till. Men föräldraskapet är ett gemensamt åtagande och därför är det också föräldrarna själva som gemensamt ska få avgöra om och hur dagarna sedan ska överlåtas och användas. Ju mer fyrkantiga system som skapas, desto sämre passar de olika familjer. Det är också därför som vi motsätter oss kvotering av föräldraförsäkringen. De tre kvoterade månaderna innebär nämligen i praktiken ett förbud för föräldrarna att överlåta dagar till varandra för dessa månader. Eftersom vi ser föräldraskapet som ett gemensamt åtagande, och föräldrar vet bäst vad som passar den egna familjen och det egna barnet, vill vi därför ta bort kvoteringen helt.

Det finns dessvärre flera starkt begränsande och styrande regler i föräldraförsäkringen. En sådan regel är att den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI) påverkas om man går ner i arbetstid utan att samtidigt fylla ut med lika många föräldrapenningdagar. Det innebär att många föräldrar känner sig pressade att ta ut sina dagar så fort som möjligt, även om de hellre vill ta ut färre dagar för att på så sätt kunna förlänga den tid de är

hemma med barnet. Dessa regler missgynnar inte minst pappor eftersom de oftast – av naturliga, biologiska skäl – är föräldralediga när barnet är lite äldre. En större flexibilitet gällande SGI-reglerna skulle därför kunna underlätta för pappor att vara föräldralediga i högre utsträckning när barnet är lite äldre. Vi föreslår att den sjukpenninggrundande inkomsten för föräldralediga skyddas under tre år.

Det finns också en begränsande regel som innebär att man måste bli gravid inom ett år och nio månader från det första barnets födelse för att kunna behålla sin ursprungliga föräldrapenningnivå, något som ibland kallas för ”snabbhetspremien”. Ursprungstanken med reformen var att kvinnors inkomst skulle skyddas, men det har fått andra oönskade effekter som att kvinnor föder barn alltför tätt. Det finns vissa risker med för täta födelseintervall. Vi vill därför förlänga inkomstskyddet ytterligare. Vi vill att både SGI:n och den föräldrapenninggrundande inkomsten (FGI) för föräldrar skyddas i tre år.

Även rätten till föräldraledighet inskränker möjligheten att nyttja föräldraförsäkringen flexibelt. Varje förälder har i dag möjlighet att vara tjänstledig på heltid så länge barnet är under ett och ett halvt år, eller då föräldradagar tas ut. Vi vill utöka den möjligheten så att varje förälder utöver att vara tjänstledig då föräldradagar tas ut ges möjlighet att vara tjänstledig på heltid i ytterligare 20 månader. Med våra förändringar skulle det bli möjligt för fler av de föräldrar som så vill att vänta tills barnet är tre år innan det börjar förskola. Det skulle också underlätta för de föräldrar som vill gå ned i arbetstid för att barnets dagar i barnomsorgen inte ska behöva bli så långa, att göra så utan att föräldrarnas långsiktiga ekonomiska skydd eller förankring på arbetsmarknaden skulle riskeras.

Möjlighet att överlåta föräldrapenningdagar till närstående

Föräldrapenningdagarna gör det möjligt att under barnets första tid vara hemma samtidigt som det både finns en ekonomisk trygghet under dessa månader och det ekonomiska skyddet och kontakten med arbetsmarknaden upprätthålls på lång sikt. För barnet innebär det att det ges möjlighet att bli omvårdat av en person som barnet kan bygga en trygg anknytning till. Vanligast är att den personen den första tiden är mamman och efter ett tag pappan. För alla barn ser inte familjen eller situationen ut så att detta är möjligt.

Vi kristdemokrater vill se en ökad flexibilitet i föräldraförsäkringen genom att föräldrar fritt ska kunna överlåta dagar till varandra. Men vi vill även möjliggöra för föräldrar att överlåta föräldrapenningen till andra närstående. Sedan en tid tillbaka är det möjligt för föräldrar att överlåta sina föräldrapenningdagar till en sambo, även om de inte har gemensamma barn. Det är något Kristdemokraterna har förespråkat länge och det är välkommet att det nu är verklighet. Det underlättar inte minst för olika familjekonstellationer såsom samkönade familjer och ombildade familjer. Men vi vill gå ett steg längre. Föräldrar ska även kunna överlåta föräldrapenningdagar till andra närstående som inte i direkt mening lever i samma hushåll. Det kan exempelvis var far- och morföräldrar eller vuxna syskon. Det skulle underlätta för exempelvis ensamstående föräldrar. För barnet är det viktigt att det under denna tidiga period i livet får en trygg anknytning, och vem som står barnet så nära att den lämpar sig att bli ytterligare en anknytningsperson kan föräldern/föräldrarna själva bäst avgöra.

Överlåtelsemöjligheten ska dock inte gälla barnflickor eller andra liknande lösningar. Inkomstbortfallsprincipen ska tillämpas för den som tar ut föräldrapenningen.

Ökat antal dubbeldagar

Kristdemokraterna var under alliansregeringstiden drivande för att det skulle införas en möjlighet för föräldrar att vara hemma tillsammans med föräldrapenning för samma barn. Sedan 2012 har varje förälder därför 30 stycken så kallade dubbeldagar. Syftet med dubbeldagarna är att ge föräldrar möjlighet att hitta nya rutiner, grundlägga det gemensamma nya ansvaret och hitta formerna för sin familj. Under 2018 använde drygt 64 000 föräldrar dubbeldagarna. Det är en stor ökning sedan införandet. Dubbeldagarna har visat sig ha många positiva effekter. En studie vid Stanforduniversitetet visar att i de familjer som utnyttjat dubbeldagarna minskade risken att mamman skulle behöva uppsöka sjukhus eller specialist för vård av förlossningskomplikationer med 14 procent. Även uttaget av ångestdämpande läkemedel och antibiotika minskade med 26 respektive elva procent jämfört med familjer som inte hade nyttjat dubbeldagarna. Dubbeldagarna lyckas även nå pappor som annars sällan tar ut föräldrapenning. Det visar en granskning från Inspektionen för socialförsäkringen, ISF. De grupper av pappor som är mest benägna att ta ut dubbeldagar är pappor med lägre inkomster, pappor i par med lägre utbildning, pappor som står för större delen av hushållsinkomsten och pappor i par där den ena eller båda föräldrarna är utrikesfödda. Granskningen visar också att pappor generellt har börjat ta ut föräldrapenning ungefär en månad tidigare efter att dubbeldagarna införts.

Då många föräldrar upplever att dubbeldagarna är en positiv reform av föräldraförsäkringen vill vi att begränsningen för dubbeldagarna till max 30 dagar tas bort. Vi vill i stället införa en möjlighet att använda ett valfritt antal av de befintliga föräldrapenningdagarna som dubbeldagar. På så sätt ökar möjligheterna för varje familj att utifrån sina egna förutsättningar, inte minst under sårbara perioder, skapa en god vardag med sitt barn.

Lägstanivådagarna höjs

Föräldraförsäkringen omfattar totalt 480 dagar, varav 90 dagar är så kallade lägstanivå-dagar. Ersättningen ligger idag på 180 kronor per dag före skatt. För de barn som föddes 2010 fanns föräldrapenningdagar kvar för över 70 procent av barnen. Dagarna brann helt enkelt inne. Av dessa dagar var 57 procent dagar på lägstanivå. En statlig utredning har föreslagit att helt slopa dessa dagar eftersom de ändå är på en sådan låg nivå och därför i stor mån brinner inne. Men dagarna på lägstanivå är viktigare för föräldrar än man kan tro. De används exempelvis för att kunna ha rätt till föräldraledighet eller för att skydda sin SGI genom utfyllnad. De kan också användas som kontaktdagar vid besök i förskola eller skola eller vid lov. Istället för att skapa nya system, såsom familjeveckan, är det bättre att använda det som redan finns och som alla föräldrar får. Det är viktigt och bra om dagarna på lägstanivå kan nyttjas eftersom det är en relativt stor del av föräldraförsäkringen. Att dagar inte nyttjas är troligen på grund av den låga ersättningen per dag. När lägstanivådagarna höjdes under 2006 så ökade också uttaget. För att lägstanivådagarna ska kunna nyttjas som tänkt anser Kristdemokraterna att ersättningsnivån bör höjas till 220 kronor per dag. Vi avsätter 300 miljoner kronor för detta ändamål under utgiftsområde 12.

Stärkt pensionsrätt för barnår

Dagens kvinnliga ålderspensionärer har i regel lägre pension än manliga ålderspensionärer. Det beror på att kvinnor har en lägre pensionsgrundande inkomst än män, vilket i sin tur huvudsakligen grundar sig på att kvinnor historiskt i genomsnitt har arbetat färre år än män samt på ojämlikheter i lönestrukturen. Vad gäller det senare är, enligt SCB, den enskilt största förklaringen till löneskillnaderna mellan män och kvinnor att de finns i olika yrken och att män i genomsnitt har högre lön än kvinnor i de flesta yrkena, även i många kvinnodominerade sådana. En annan faktor är att kvinnor tar ut en större del av föräldraledigheten och att de oftare går ner i deltid när barnen är små.

Sedan 1999 finns i pensionssystemet, tack vare ett kristdemokratiskt initiativ, en rätt att tillgodoräkna sig pensionsrätt för så kallade barnår. Det innebär att upp till fyra år kan räknas som pensionsgrundande för den av föräldrarna som har haft en lägre inkomst, bland annat på grund av längre föräldraledighet och deltidsarbete. Denna reform har varit viktig dels eftersom den stärker framför allt kvinnors pensioner, dels för att den signalerar att det är en viktig samhällsinsats att ta hand om sina barn. I dag arbetar många kvinnor deltid även efter barnets fyraårsdag. För att ytterligare kompensera de föräldrar som går ner i arbetstid, eller är hemma med sjuka barn i större utsträckning – vilket fortfarande oftast är kvinnor – vill Kristdemokraterna utöka antalet barnrättsår från fyra till fem. Dessutom föreslås att den generella jämförelseinkomsten i barnrättsåren höjs från 75 procent till 85 procent, så att de som har lägst inkomst får en högre pensionsrätt.

Detta är förslag som också Pensionsmyndigheten har fört fram. Enligt myndigheten uppskattas dessa förändringar minska gapet mellan mäns och kvinnors intjänande till den allmänna pensionen med cirka 0,8 procentenheter. Införandet av ytterligare ett barnrättsår samt höjning av jämförelseinkomsten i barnrättsåren beräknas kosta 2,4 miljarder kronor årligen. Förändringen föreslås finansieras genom att pensionsrätten för studieår samtidigt avskaffas, vilket är något som Pensionsmyndigheten också har föreslagit.

Automatiskt delad premiepension för föräldrar

Alltför få känner till möjligheten att överföra den så kallade premiepensionen mellan makar eller registrerade partner, så att pensionen utjämnas något mellan den som tjänar mer och den som tjänar mindre. Kristdemokraterna anser att det av jämställdhetsskäl ska vara så att den intjänade premiepensionen automatiskt delas lika mellan makar så länge de har gemensamma barn som inte har fyllt tolv år. De som vill frångå denna regel aktivt får begära detta. Vi vill också utreda om samma förutsättningar kan gälla sammanboende med gemensamma barn. Att överföra hela premiepensionen ska fortsatt vara möjligt.

En delning av premiepensionen innebär i dag att överföringen minskas med 6 procent, så att mottagaren får 94 procent av beloppet medan resten av pengarna fördelas till samtliga pensionssparare som så kallad arvsvinst. Vi föreslår att detta avdrag slopas helt, eftersom överföring av premiepensionsrätt inte ska bestraffas utan uppmuntras.

Generell graviditetspenning – trygghet i väntans tider

I dag saknas ett generellt system som möjliggör för gravida att i slutet av graviditeten trappa ned eller helt avstå från arbete. Samtidigt är behovet av ett sådant samhällsstöd stort. En mycket stor del av alla gravida uppbär någon form av ersättning från socialförsäkringen sista månaden i graviditeten. De flesta hänvisas till att ta ut sin föräldrapenning i förtid. En del får graviditetspenning för att arbetet är fysiskt ansträngande. Under perioden 2004–2018 har ungefär var femte födsel föregåtts av graviditetspenning. Andra sjukskrivs, något som har varit omdebatterat under de senaste 15 åren, då bedömningarna av läkare och Försäkringskassan har varierat.

Rättsosäkerheten har varit hög, Försäkringskassan har påpekat att hanteringen av tre olika förmåner och gränsdragningen mellan dessa orsakar problem och därutöver riskerar dagens system att upplevas som oförutsägbart och orättvist. Försäkringskassan och flera utredningar har därför föreslagit införandet av ett generellt ersättningssystem för gravida.

Kristdemokraterna vill stärka tryggheten för kvinnor i slutet av graviditeten och föreslår därför att dagens graviditetspenning utvidgas till att vara generell under den sista månaden i graviditeten. Det ska ses som en möjlighet för den kvinna som vill utnyttja den. Utformningen bör vara precis som dagens graviditetspenning men generell, och antalet ersatta dagar bör därmed uppgå till 20–23 dagar, beroende av månadens längd. Dagarna ska inte kunna sparas. Det nya systemet blir enklare, bättre och mer rättssäkert.

Begränsningar av föräldrapenningen för nyanlända föräldrar

Kristdemokraterna stödjer begränsningen av rätten till föräldrapenning för föräldrar som bosätter sig i Sverige med barn som är två år eller äldre, i enlighet med den migrationspolitiska överenskommelse som slöts i oktober 2015.

Detta innebär att föräldrar till barn som är äldre än två år när familjen bosätter sig i Sverige inte får lika många dagar med föräldrapenning som föräldrar till barn som är yngre än två år. Föräldraförsäkringen är i första hand tänkt att användas under barns första levnadsår, och det är också så som försäkringen används. Under ett barns två första levnadsår använder föräldrar i genomsnitt 348 av de totalt 480 föräldrapenningdagarna. Därför är det varken rimligt eller rättvist att föräldrar som bosätter sig i Sverige med äldre barn får lika många dagar med föräldrapenning som föräldrar med nyfödda barn. Det är rimligt att denna överkompensation nu har reglerats.

Däremot har Kristdemokraterna motsatt sig den samtidigt införda begränsningen av föräldrapenningen för föräldrar som kommer till Sverige med barn som är endast ett år gamla. Partiets uppfattning är att barn som är upp till två år är att betrakta som mycket små och därmed i stort behov av sina föräldrar för omsorg och anknytning, varför det också bör finnas en hög grad av flexibilitet. Vad gäller detta har bland andra Barnombudsmannen, Svenska Läkarföreningen och Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd anfört liknande uppfattningar.

Kristdemokraternas bedömning är därutöver att den införda begränsningen av antalet föräldrapenningdagar för föräldrar som bosätter sig i Sverige med så små barn som ettåringar endast kommer att ha begränsad inverkan på framför allt nyanlända kvinnors etablering. Snarare riskerar den att leda till att främst kvinnor ändå är hemma med barnet, fast utan någon ersättning och därmed utanför socialförsäkringssystemet. Det

vore i sådana fall en sämre situation. För att möjliggöra en snabbare etablering på arbetsmarknaden för nyanlända behöver i stället ett flertal andra åtgärder vidtas, vilka redogörs för i partiets motion om integration.

Till följd av att Kristdemokraterna inte vill begränsa antalet föräldrapenningdagar för nyanlända föräldrar med barn yngre än två år utökas anslag 1:2 inom utgiftsområde 12 med 82 miljoner kronor per år 2022–2024.

2 Mer valfrihet och stärkt kvalitet i barnomsorgen

Förskolan har byggts ut i mycket snabb takt. En stor andel barn i Sverige tillbringar nu den största delen av sin vakna tid en vanlig vardag i förskolan. År 2020 var strax över 85 procent av alla 1–5-åringar inskrivna i förskolan, vilket motsvarar 517 000 barn. Det är därför angeläget att förskolan håller högsta klass. Barnomsorgspolitiken har dock under de senaste årtiondena i stor utsträckning fokuserat på tillgången till förskolan snarare än kvaliteten på verksamheten. Resultatet har bland annat blivit allt större barngrupper. För att alla föräldrar ska hitta ett alternativ som passar just dem och deras barn måste det finnas en väl utbyggd barnomsorg med olika alternativ. Vi vill att det ska finnas en mångfald av barnomsorgsformer med olika inriktning och huvudmän: förskolor, familjedaghem, öppna förskolor och fritidshem. Det ställer krav på att kommunerna kan erbjuda likvärdiga villkor för alla godkända barnomsorgs- och förskoleverksamheter.

Vi vill förbättra kvaliteten i barnomsorgen, där barnens behov och rättigheter utgör grunden. Målet för förskolan och annan barnomsorg bör vara att möta varje barns behov av trygghet, omsorg, stimulans, lek, gemenskap och utveckling. Målet för oss är att föräldrarna ska kunna välja den omsorg som är bäst för deras barn, att det finns olika barnomsorgsformer samt att all barnomsorg håller hög kvalitet. Minskade barngrupper och bättre förutsättningar för familjedaghem är prioriterade delar i detta arbete. Valfriheten i sig och konkurrensen mellan olika barnomsorgsformer gynnar kvaliteten.

Värna och utveckla barnomsorgspengen – även för egna barn

Barnomsorgspengen finns sedan den 1 juli 2009. Syftet med denna är att öka föräldrarnas valfrihet och möjlighet att välja bland olika former av pedagogisk verksamhet för sina barn. Redan år 2006 beslutade riksdagen om ändringar i skollagen som ger enskilda förskolor och fritidshem etableringsfrihet.

Barnomsorgspengen innebär att kommunerna också är skyldiga att godkänna andra pedagogiska omsorgsformer i enskild regi, inte bara förskolor och fritidshem. I praktiken innebär det alltså en utökning av etableringsfriheten till att innefatta all form av förskole- och skolbarnomsorg.

Barnomsorgspengen är en välkommen och efterlängtd reform. Reglerna innebär att makten över barnomsorgen flyttas närmare föräldrarna, där den rätteligen bör ligga. Dessvärre ger regelverket stort utrymme för kommunerna att på olika sätt förhindra verksamhet som föräldrarna egentligen efterfrågar. Reformen har inte heller marknadsförts, vilket gör att det är få föräldrar som känner till vilka möjligheter som finns. Det behövs bättre information till föräldrarna om barnomsorgspengen och hur den kan användas. Kommunernas skyldighet att informera om barnomsorgspengen behöver därför skärpas ytterligare.

I skollagen finns det idag en bestämmelse om att en kommun får neka att betala barnomsorgspeng till en enskild som vill bedriva familjedaghem eller annan pedagogisk omsorg med hänvisning till ”påtagliga negativa följder för kommunens motsvarande verksamhet”. Kristdemokraterna anser att denna bestämmelse ska tas bort. Etableringsfriheten är för viktig för att begränsas av detta.

Barnomsorgspeng för egna barn

Kristdemokraterna vill också att det ska finnas möjlighet för föräldrar att få barnomsorgspeng för omsorg om enbart egna barn och anhörigas barn i hemmet. För att få del av barnomsorgspeng för egna barn och anhörigas barn bör kraven på pedagogiskt innehåll inte vara lika högt ställda. Barnomsorgspengen ska uppgå till 6 000 kronor per barn och månad och betraktas som inkomst och vara skattepliktig. Barnomsorgspengen kan inte tas ut samtidigt som föräldraförsäkring eller ersättningar från andra transfereringssystem. Barnomsorgspeng för egna barn gäller barn som fyllt 1 år men inte 3 år. Vi avsätter 1,2 miljarder kronor 2023 och 1,1 miljarder kronor 2024 under utgiftsområde 16 för att införa en barnomsorgspeng för egna barn.

Mindre barngrupper och ökad personaltäthet i förskolan

Skolverkets föräldraundersökning visar att föräldrar överlag är nöjda med personalens arbete och pedagogiken. Mindre nöjda är de däremot med barngruppernas storlek. Enligt Skolverket visar både myndighetens egna rapporter och Skolinspektionens kvalitetsgranskning att såväl personal som föräldrar anser att barngrupperna i förskolan är för stora. Forskning visar också att personalen anser att det är för många barn i flera av dagens förskolegrupper.

Som riktmärke anger Skolverket följande antal barn per barngrupp på förskolan: 6–12 barn för barn i åldern 1–3 år och 9–15 barn för barn i åldern 4–5 år. Om det vore så att riktmärket om barngrupper följdes i praktiken så skulle vi ha skäl att vara förhållandevis nöjda. Men Skolverket konstaterar i stället att det är en ”svår situation med stora barngrupper på många håll runt om i landet”. Mer än 50 procent av de allra minsta barnen vistas dagligen i barngrupper som ligger långt över Skolverkets riktvärde om maximalt antal barn!

Läraryrskommitténs enkät bland 1 525 förskollärare 2020 visar att få förskollärare arbetar med en barngrupp där Skolverkets riktmärke följs. Enligt undersökningen arbetade 75 procent av förskollärarna i en småbarnsgrupp (1–3 år) som var större än det rekommenderade riktmärket. Trettiofyra procent arbetade i en barngrupp med 16 barn eller fler¹. Pedagoger som jobbar i förskolan vittnar om en ohållbar situation. Förskoleupproret har samlat berättelser från personalen som visar glappet mellan ambition och verklighet.

Professor Hugo Lagercrantz, som forskar om barnhjärnans utveckling på KI, menar att för stora barngrupper kan utsätta barn för en stress som kan få allvarliga konsekvenser för barnens utveckling. Utöver försämrad anknytning riskerar stressen att leda till bland annat koncentrationssvårigheter och försämrad inlärningsförmåga. I Skolverkets genomgång av forskning relaterad till barngruppers storlek står det: ”Om en barngrupp blir för stor riskerar de positiva effekterna av att vistas i en grupp att bytas till sin

¹ https://res.cloudinary.com/lararforbundet/image/upload/v1600418923/7853262e472ac492f3a3968a8f07a144/Barngrupperna_ar_fortfarande_for_stora.pdf.

motsats. Relationer kan bli svåra att överblicka för barnen vilket kan skapa en känsla av anonymitet och otrygghet, något som i sin tur kan leda till ett aggressivt beteende eller andra yttringar såsom trötthet, nedstämdhet och håglöshet.”

Den allvarliga utvecklingen med stora barngrupper i förskolan måste brytas. Föräldrar ska kunna känna sig trygga med att det finns tid och en famn att krypa upp i för deras tvååring. Förskolepersonalen ska kunna känna sig trygg med att de ska få goda förutsättningar för att utföra sitt viktiga arbete.

Kristdemokraterna föreslår därför att mer pengar tillförs det statsbidrag som idag finns bland annat för att minska barngruppernas storlek i förskolan. Målet bör vara att barn som är tre år inte ska behöva tillhöra grupper som är större än 12 barn.

Sedan maxtaxan på förskolan infördes för 16 år sedan har inkomsttaket för föräldrar bara höjts marginellt samtidigt som barngruppernas storlek ökat kraftigt. Därför vill Kristdemokraterna initiera en översyn av maxtaxan och dess effekter.

För att få ekonomiska medel för mindre barngrupper föreslår vi därför att taket i maxtaxan höjs från dagens 50 340 till 60 408 kronor i månaden. Det skulle innebära en avgiftshöjning med maximalt 302 kronor per månad för första barnen och 101 kronor för tredje barnet. Hushåll med inkomster under 50 340 kronor i månaden berörs inte alls. De medel som frigörs ska gå direkt till statsbidraget för att öka kvaliteten i förskolorna bland annat genom minskade barngrupper. Totalt 1,4 miljarder kronor årligen tillförs statsbidraget under utgiftsområde 16 för detta ändamål.

Idag är det inte bara barngrupperna som är stora, utan på vissa håll är även personaltäteten låg. Idag är det i snitt 5,2 barn per personal i förskolorna och det är därför inte ovanligt med förskolor med 6–7 barn per personal. Det saknas idag rekommendationer från Skolverket när det gäller vad som är lämplig personaltätet. Vi vill i likhet med Förskoleupproret att det sätts ett tak på max 5 barn per personal.

Det förekommer ofta krav på ökad personaltätet men mer sällan på mindre barngrupper. Det bör därför poängteras att detta är två skilda saker. Ökad personaltätet kan samtidigt innebära i princip hur stora barngrupper som helst och mindre barngrupper kan ändå betyda att personaltäteten är låg. Därför behöver båda dessa delar regleras. Som ett första steg skjuter vi till mer resurser till statsbidraget för att minska småbarnsgrupperna. På sikt bör även medel skjutas till för att öka personaltäteten i förskolan.

Säkra rätten till familjedaghem

Något som utmärker familjedaghemmen (del av pedagogisk omsorg) är att de erbjuder mindre barngrupper i en hemmiljö. År 2020 var den genomsnittliga barngruppsstorleken 4,8 barn i pedagogisk omsorg (oftast familjedaghem). För många barn och föräldrar innebär detta en särskild trygghet och ett lugn som är svårt att få inom förskolan. Av naturliga skäl innebär familjedaghemmet också att det framför allt blir en person som barnet knyter an till och därmed färre vuxna, eller andra, relationer att hantera. För många barn kan detta vara ett positivt alternativ, särskilt för de allra yngsta.

Av enkätsvar framgår det att föräldrar som valt pedagogisk omsorg är mycket nöjda med sitt val och att de anser att deras barn mår bra i den hemlika och trygga miljön. Denna möjlighet måste därför finnas för de föräldrar som så önskar.

I en kartläggning som genomförts bland kommuner framgår att det finns en risk att förskolan prioriteras högre än principen att erbjuda barnomsorg som ligger i linje med föräldrarnas önskemål och barnens behov. Trots införandet av en barnomsorgsavgift och fri etableringsrätt ger dagens regelverk ett stort utrymme för kommunerna att på olika

sätt förhindra den typ av verksamhet som föräldrarna egentligen efterfrågar. Många kommuner har under de senaste åren av besparingsskäl sagt upp eller planerar att säga upp kommunala familjedaghem till förmån för andra satsningar. Enligt Skolverket är det 186 kommuner som har pedagogisk omsorg, vilket är en minskning med 13 kommuner jämfört med 2019. Antalet barn i pedagogisk omsorg har minskat under flera år. Sedan 2011 har antalet inskrivna i pedagogisk omsorg halverats. Hösten 2020 fanns det 9 700 barn i pedagogisk omsorg, varav en övervägande majoritet var inskrivna i familjedaghem. Skolverket beskriver familjedaghemmen som något som är på undantag, och nyligen har en utredning föreslagit etableringsstopp. Detta vill vi ändra på.

Kristdemokraterna föreslår följande familjedaghemslyft:

- En skyldighet för kommunerna att erbjuda familjedaghem (pedagogisk omsorg) för de föräldrar som så önskar genom en skärpning av skollagen under 25 kap. 2 § första stycket. Den nuvarande lydelsen ”kommunen ska sträva efter att i stället för förskola eller fritidshem erbjuda ett barn pedagogisk omsorg om barnets vårdnadshavare önskar det. Kommunen ska ta skälig hänsyn till vårdnadshavarnas önskemål om verksamhetsform”, bör förändras till ”kommunen ska erbjuda ett barn pedagogisk omsorg om barnets vårdnadshavare önskar det”.
- En kartläggning bör göras av förutsättningarna för familjedaghemmen i syfte att föreslå förbättringar och därmed öka antalet familjedaghem. Kartläggningen bör innehålla information om vad kommunerna gör för att rekrytera egna dagbarnvårdare, hur informationen till föräldrar om familjedaghem ser ut, hur informationen ser ut om möjligheten att starta familjedaghem samt vilka hinder familjedaghem upplever för att klara sin verksamhet.
- På sikt bör ett stimulansbidrag införas för att öka antalet familjedaghem, likt det som idag finns för barnomsorg på obekvämt arbetstid.
- För likvärdig kvalitetsgranskning ska Skolinspektionen ges i uppdrag att granska pedagogisk omsorg, dvs – privata familjedaghem, istället för respektive kommun.
- Dagbarnvårdare bör erbjudas introduktionsutbildning av Skolverket samt möjlighet att gå barnskötarutbildning och vid behov i kombination med språkstudier. Göteborgs stad har exempelvis erbjudit dagbarnvårdare att utbildas till barnskötare.

Öppen förskola

Kristdemokraterna ser den öppna förskolan som en del i den kommunala förskoleverksamheten. Den fyller en mycket viktig familjestödande funktion, särskilt för föräldrar till nyfödda och små barn.

Mellan 1994 och 2004 minskade antalet öppna förskolor med ca 900. Minskningen kan enligt Skolverket inte helt förklaras av att målgruppen för öppen förskola minskade när förskolan byggdes ut. I stället har en stor del lagts ner av besparingsskäl. Efter 2004 har antalet öppna förskolor legat ganska stabilt kring 400–500 verksamheter. Hösten 2020 fanns det 495 verksamheter, vilket är en minskning med 6 verksamheter. Drygt 5 procent av alla öppna förskolor drivs i enskild regi.

I de kommuner som startat verksamhet är det behovet av mötesplatser eller familjestödande insatser som varit avgörande. I många av dessa kommuner inrättas familjecentraler just för att på en plats kunna samordna stöd och hjälp till det nyfödda barnet och familjen. Öppna förskolor är också bra verksamheter för att nå nyanlända, framförallt kvinnor, med små barn.

Ändå finns det nu orter där öppen förskoleverksamhet helt saknas eller inte räcker till för alla barn. Tre av tio kommuner saknar öppen förskola, enligt Skolverket. Det är en oroväckande nedmontering av familjestödet i en tid då allt fler föräldrar uttrycker behov av stöd. Kristdemokraterna vill att antalet öppna förskolor ökar. Vi är mycket positiva till att öppna förskolor samverkar med familjecentraler. Hösten 2020 var det drygt hälften av de öppna förskolorna som ingick i en familjecentral.

3 Bättre förutsättningar att få ihop vardagen och att kombinera familjeliv och arbete

Grunden för en god familjeekonomi är eget arbete och sparande, vilket kan stimuleras genom skattesänkningar. Under 2000-talet har alla grupper av barnhushåll fått det ekonomiskt bättre, till stor del beroende på att de gått från olika typer av bidrag till arbete samt att skatten på arbetsinkomster sänkts.

Generellt sett har barnhushåll en något lägre ekonomisk standard än hushåll utan barn, vilket förklaras av att inkomsterna i ett barnhushåll ska räcka till att försörja fler.

Den ekonomiska familjepolitiken utgör en stor del av ensamstående föräldrars totala inkomst. Utsattheten är särskilt stor bland hushåll med föräldrar födda utanför Sverige, vilket till stor del förklaras av denna grupps svagare position på arbetsmarknaden. Ju fler barn som finns i hushållet, desto fler med låg ekonomisk standard, oavsett om det rör sig om ensamstående eller sammanboende föräldrar.

En socialt ansvarsfull politik innebär att ge alla människor likartade förutsättningar och att se till att det sociala skydds nätet fungerar i olika skeenden i livet. Fördelningspolitiska åtgärder kan behöva riktas till den som har störst behov av stöd och hjälp. Kristdemokraterna har både i regeringsställning och nu i opposition varit drivande för att förbättra stödet till barnfamiljer med svag ekonomi. Bland annat medverkade vi till att flerbarnstillägget i barnbidraget, golvet i föräldraförsäkringen och den barnrelaterade delen i bostadsbidraget ökade när den dåvarande Alliansen regerade. Det blev även möjligt för den som har försörjningsstöd att behålla en del av detta vid övergång till förvärvsarbete. Vi har också verkat för att golvet i föräldraförsäkringen, normen för försörjningsstöd samt barnbidraget har höjts.

Samtidigt som detta ger stöd till ekonomiskt utsatta måste skatte- och bidragssystemen utformas så att människors egen kraft, ansvarstagande och engagemang uppmuntras. Marginaleffekterna måste minimeras så att bidragsberoende motverkas. Inriktningen på den generella politiken för att stärka barnfamiljers ekonomi – särskilt med fokus på låg- och medelinkomsttagare – måste därför vara att ge förbättrade möjligheter till eget arbete och sparande. Den största klyftan i dagens Sverige går trots allt mellan de som arbetar och de som inte gör det.

Samtidigt behövs också andra, fördelningspolitiskt motiverade, åtgärder. Det är också viktigt att på olika sätt förbättra möjligheten att förena familjeliv med karriär och arbetsliv. Kulturen på arbetsmarknaden och arbetsgivarens syn på föräldraskap, barn och familj är avgörande för föräldrarnas möjligheter att möta sina barns behov och att samtidigt förvärvsarbeta. Det är därför viktigt att skapa en kultur på arbetsmarknaden där det är accepterat att småbarnsföräldrar går ner i arbetstid eller har flexibel arbetstid. Sverige står sig väl i det avseendet och det är viktigt att även fortsättningsvis slå vakt

om ett familjevänligt arbetsliv. Det är också ett välkänt faktum att en hel del återstår innan mammor och pappor ses som likvärdiga föräldrar och likvärdig arbetskraft.

Jobbskatteavdrag för föräldrar och utökad rätt till ledighet

Barnfamiljer i Sverige upplever olika utmaningar och problem i sin vardag och de har olika önskemål och villkor. För en del familjer är bristen på arbete och en svag hushålls-ekonomi det stora bekymret. I andra familjer är ekonomin god, men stress och upplevd tidsbrist kan leda till psykisk ohälsa och sätta familjerelationerna under stor press.

Genom att sänka skatten på arbete för föräldrar kan flera positiva effekter uppnås samtidigt. Drivkraften att gå från bidragsförsörjning till förvärvsarbete stärks, vilket motverkar utanförskap och barnfattigdom. Men man skapar också möjligheter för föräldrar att använda det ökade ekonomiska utrymmet till att gå ner något i arbetstid eller att köpa tjänster för att underlätta vardagslivet. Sänkt skatt gör att fler familjer får ökad makt över sin egen vardag.

Som förälder har man en ökad försörjningsbörda. Detta kompenseras till viss del av det generella barnbidraget, men för att ytterligare förstärka barnfamiljers ekonomi, med tonvikt på familjer med svagare ekonomi, anser vi att föräldrar bör få behålla en större del av sin intjänade inkomst. Det ger även starkare incitament att gå från bidragsberoende till förvärvsarbete. Kristdemokraterna föreslår därför att en skattereduktion mot förvärvsinkomster införs för föräldrar till barn 0–18 år. Skattereduktionen är fast och uppgår till 150 kronor i månaden per förälder 2022–2023. Under 2024 byggs reformen ut till 250 kr per månad och förälder. För att värna små barns tid med sina föräldrar ska skattereduktionen för föräldrar till barn som är 0–3 år inte bara omfatta förvärvsinkomster utan även föräldrapenning, men även andra försäkringsinkomster som a-kassa och sjukförsäkring. Vi avsätter 3,8 miljarder kronor årligen 2022–2023 och 6,3 miljarder 2024 för att införa ett jobbskatteavdrag för föräldrar.

Förutom att stärka ekonomin behövs fler verktyg för föräldrar att även kunna prioritera mer tid med barnen och ha möjligheter att kombinera arbetsliv och familjeliv på ett bättre sätt. Vi föreslår därför att rätten till obetald föräldraledighet utökas. Varje förälder får rätt till fem dagar årligen upp tills barnet fyller 18 år. Genom jobbskatteavdraget för föräldrar, men även det förstärkta bostadsbidraget, utökas den ekonomiska möjligheten att vara tjänstledig utan lön exempelvis vid lov eller studiedagar. Jobbskatteavdrag för föräldrar i kombination med en utökad rätt till föräldraledighet upp tills barnet fyller 18 år är en reform som träffar fler föräldrar och kan användas på ett mer flexibelt sätt jämfört med regeringens föreslagna familjevecka. Samtidigt höjer vi även lägstanivådagarna i föräldraförsäkringen, som är en reform som kommer alla föräldrar till del.

Höjt tak i vab (vård av barn)

Uttaget av vab kan av naturliga skäl inte planeras på samma sätt som vanlig föräldraledighet, vare sig för föräldrar eller för arbetsgivare. Samtidigt blir små barn sjuka ofta. Den korta oplanerade frånvaron innebär därför svåra överväganden och pusslande för såväl föräldrar som arbetsgivare. Under 2019 tog kvinnor ut 61 procent av vab och män 39 procent. Fördelningen har varit ungefär densamma under många år. Enligt en undersökning genomförd av Unionen tar kvinnor inte bara ut mer vab utan de ”vobbar”

också, det vill säga jobbar hemifrån med sjuka barn. Kvinnor som vobbar känner både en skuld mot sina kollegor när barnet blir sjukt och otillräcklighet gentemot sina barn. Män uppger ekonomiska skäl för att inte vabba oftare och uppger att de vobbar för att inte få en lägre inkomst.²

Taket i den tillfälliga föräldrapenningen är lägre än taket i föräldraförsäkringen och sjukförsäkringen. Nästan en miljon föräldrar har barn under 12 år och en inkomst som innebär att man slår i detta tak, och 58 procent av dem är pappor.³ Det låga taket i tillfällig föräldrapenning kan därför ha betydelse för hur föräldrar väljer att fördela vabbandet när barnen är sjuka, något som även Unionens undersökning indikerar. Om taket höjdes skulle en större del av inkomstbortfallet kompenseras för och pappor skulle sannolikt vabba i högre utsträckning. Det skulle kanske även leda till att färre jobbade samtidigt som de är hemma med sjuka barn. Vi föreslår därför en höjning av taket i tillfällig föräldrapenning från 7,5 till 8 prisbasbelopp, vilket motsvarar samma tak som i sjukförsäkringen. Vi avsätter 200 miljoner kronor för detta ändamål i utgiftsområde 12.

Arbete mot missgynnande av föräldralediga

Idag finns det, på Kristdemokraternas initiativ, i föräldraledighetslagen ett förbud mot missgynnande i bland annat lönehänseende av den som är föräldraledig. Missgynnandeförbudet innebär att en föräldraledig arbetstagare normalt sett ska få samma löneutveckling under ledigheten som när han eller hon arbetar fullt ut. Enligt undersökningar som gjorts bland Unionens medlemmar under 2017 uppgav 23 procent av de som varit föräldralediga längre än sex månader att de inte ingick i lönerevisionen på lika villkor, jämfört med 17 procent av de som varit föräldralediga mellan tre och sex månader.⁴ En större andel kvinnor än män uppgav detta.

Det finns uppenbarligen ett behov av att säkerställa att missgynnandeförbudet efterlevs och att alla föräldralediga ingår i lönerevisioner. Det skulle troligen bidra till ett minskat lönegap mellan kvinnor och män eftersom en högre andel kvinnor inte har fått rätt löneutveckling. Diskrimineringsombudsmannen bör få i uppdrag att informera arbetsgivare om föräldraledigas rätt till lönerevision.

Höjt barnrelaterat bostadsbidrag

Kristdemokraterna vill fortsätta att prioritera de familjer som lever i ekonomisk utsatthet. Bostadsbidraget är det familjepolitiska stöd som bäst når barnhushåll med låg ekonomisk standard. Av de drygt 165 000 hushåll som mottog bostadsbidrag i december 2019 var fyra femtedelar barnhushåll. Av de barnfamiljer som fick bostadsbidrag var drygt 57 procent ensamstående kvinnor. Bostadsbidraget är alltså av särskilt stor betydelse för ensamstående kvinnor, som ofta lever under knappa ekonomiska omständigheter.

Bostadsbidraget har under en längre tid släpat efter. Antalet hushåll med bostadsbidrag har minskat sedan slutet av 1990-talet och förklaringarna är främst regeländringar 1997 och att inkomsterna stigit samtidigt som inkomstgränserna för

² <https://unionenopinion.se/nyheter/jobba-vobba-eller-vabba/>. Unionen. Vobba 2018.

https://www.unionen.se/sites/default/files/files/novus_unionen_vobba_2018_rapport_20171206.pdf.

³ RUT dnr 2020:1707.

⁴ Unionen. Föräldravänligt arbetsliv 2017.

https://www.unionen.se/sites/default/files/files/foraldravangligt_arbetsliv_2017_2620.pdf.

bidraget har varit oförändrade. Enligt Riksrevisionens rapport om bostadsbidraget har främst ensamstående med barn halkat efter. Kristdemokraterna välkomnar den översyn av bostadsbidraget som pågår.

För att stötta de sämst ställda barnfamiljerna vill Kristdemokraterna höja det barnrelaterade bostadsbidraget med 200 kronor per månad för de familjer som har ett barn, 400 kronor för familjer som har två barn och 600 kronor för de som har tre eller fler barn. Genom förbättringarna i bostadsbidraget får familjer med lägre inkomster ett stöd ända tills barnen blir 18 år. Vi föreslår även att inkomsttaket i bostadsbidraget höjs med 30 000 kronor, vilket gör att färre behöver söka försörjningsstöd. För detta avsätter vi 600 miljoner kronor årligen 2022–2024 under utgiftsområde 12.

Fritidskort för barn

Den psykiska ohälsan har ökat kraftigt vilket påverkar barns framtidsutsikter. Barn rör sig allt mindre – trots att vi vet mer om hälsokonsekvenserna av stillasittandet: Barnets muskler, hjärta, motorik, balans, BMI, sömnkvalitet och koncentrationsförmåga försämras.

Enligt en rapport från Folkhälsomyndigheten 2019 är det bland de 15-åriga tjejerna nu bara ungefär 9 procent som rör sig tillräckligt, och enligt samma rapport följer såväl fysisk som psykisk ohälsa i stillasittandets spår. Barn blir lugnare, får mindre ångest och oro, blir mer nöjda med sig själva och kan förbättra sina skolresultat med mer motion. De som söker till barn- och ungdomspsykiatri (bup) med lindrig psykisk ohälsa får där alltid frågor om hur mycket de rör sig och hur de sover – får man ordning på dessa delar så räcker det för många för att må bättre.

Vi ser också en utbredd ensamhet bland många barn och unga. Stiftelsen Friends presenterade nyligen i sin årsrapport undersökningar som visar en utbredd ensamhet. Bland elever i åk 3–9 känner sig nästan en fjärdedel alltid/ofta eller ibland ensamma i skolan. Många barn vittnar i kontakt med organisationer som Bris om att de upplever att deras föräldrar eller vuxna på skolan inte har tid för dem.

Också när det gäller ensamhet finns en koppling till psykisk ohälsa och det är känt från forskning att högstadieungdomar som känner sig ensamma löper väsentligt högre risk att få underkända betyg.

Många barn finns dessutom i en ekonomisk utsatthet som leder till segregation och ohälsa. Det finns klara samband mellan ekonomisk utsatthet och klart sämre hälso-utveckling i allmänhet, men även en tydlig koppling till ökad psykisk ohälsa. Allt detta har samhällsekonomiska effekter som är betydande – hälsoeffekterna slår rakt in i den primär- och sekundärkommunala ekonomin. Men flera av de här problemen hänger faktiskt samman i en lösning: civilsamhällets idrottsklubbar och andra föreningar och församlingar, som spelar en central roll för att mota dessa problem. Men civilsamhället skulle kunna göra långt mer med rätt förutsättningar. Om fler barn skulle få möjlighet att delta i idrott, lägerverksamhet eller barnkör skulle effekterna vara betydande.

Utifrån SCB:s statistik över barns levnadsförhållanden kan konstateras att barn i ekonomiskt utsatta hushåll, barn till ensamstående föräldrar, barn med utlandsfödda föräldrar och barn i arbetarhushåll har en mindre aktiv fritid med lägre deltagande i organiserade fritidsaktiviteter än andra barn.

De går därmed miste om integrerande mötesplatser där de träffar andra barn, idrottssammanhang där träning ger både kortsiktiga och långsiktiga hälsofördelar och

sammanhang med närvarande vuxna som främjar gemenskap och motverkar ensamhet. En förklaring till detta kan vara att barns fritidsaktiviteter är dyra.

Kristdemokraterna har tagit intryck av reformer i nordiska grannländer och menar att det nu behövs en bred reform som stimulerar fler till rörelse och föreningsengagemang, med ett särskilt fokus på de barn som finns i ekonomisk utsatthet.

I vårt budgetalternativ avsätter vi medel för att införa ett fritidskort till alla barn mellan årskurs 2 och 9, som är laddat med ett ekonomiskt stöd för deltagaravgifter i ledarledda aktiviteter i det svenska föreningslivet samt kulturskolan. Stödets storlek kommer variera utifrån hushållets ekonomi. De flesta barn kommer få 500 kronor i stöd per år, men för de som finns i hushåll i ekonomisk utsatthet (där hushållet uppstår bostadsbidrag eller ekonomiskt bistånd) kommer ett betydligt större stöd – 2 400 kronor per år – finnas laddat på kortet. Detta för att alla barn ska få goda möjligheter att delta i idrott eller annan föreningsverksamhet.

Kortet kan, i ett enkelt administrativt system, användas hos de föreningar som är godkända bidragsmottagare av offentliga medel – till en början alla föreningar som får LOK-stöd, alla civilsamhällesorganisationer som får stöd av Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor samt alla kommunala kulturskolor med kriteriet att dessa aktiviteter är riktade till rätt åldersgrupp, att aktiviteterna är regelbundna och ledarledda samt att de främjar ett aktivt deltagande i samhällets gemenskap. Myndigheten bör samtidigt få i uppdrag att utveckla ett system för att fler aktörer ska kunna godkännas och anslutas till kortet.

Vi vet att barn i ekonomisk utsatthet alltför tidigt känner stort ansvar för familjens ekonomi, och när fritidsaktiviteterna konkurrerar med övriga behov i hushållskassan så slutar många med sin träning eller annan fritidsaktivitet. Det är ett ansvar som inget barn ska behöva ta. Den insikten är viktig. Genom vår reform med fritidskortet kommer nästan en miljon barn att få stöd för aktiv och meningsfull fritid, varav det större stödet ges till ca 150 000 barn som lever i ekonomisk utsatthet.

Utökat rutavdrag

Rutavdraget, som infördes av alliansregeringen, har visat sig vara populärt. Väldigt många familjer använder sig av avdragsmöjligheten för att underlätta vardagen. Det är också positivt att avdraget har skapat fler jobb som inte ställer krav på höga kvalifikationer, för inte minst utrikes födda.

I och med att KD-M-budgeten antogs av riksdagen i december 2018 höjdes taket för rutavdraget till 50 000 kronor. I beslutet ingick även att regeringen skulle återkomma med ytterligare en takhöjning, till 75 000 kronor, samt en breddning av antalet tjänster som medger rutavdrag. Det har nu skett. Bland de tjänster som avdraget föreslås breddas till finns exempelvis tvätt och vård av kläder och hemtextilier vid en tvättinrättning, en möbleringstjänst och en transporttjänst av bohag och annat lösöre till secondhandförsäljning.

Kristdemokraterna vill framöver bredda möjligheterna att använda rutavdraget till ytterligare tjänster. Detta skulle tillsammans med jobbskatteavdrag för föräldrar underlätta vardagen för många familjer.

4 Föräldrastöd

Familjepolitiken ska stödja familjen. Familjen är den grundläggande gemenskapen i samhället, och därför ska familjebildning och familjesammanhållning underlättas och uppmuntras. Familjens integritet ska respekteras och föräldrans ansvar ska tydliggöras och uppmuntras. Även om en parrelation ibland inte fungerar är det gemensamma ansvaret för barnet livslångt.

Familjesituationen har stor betydelse för människors välfärd, hälsa och trygghet. Konflikter i familjen påverkar barnens hälsa och därför är det viktigt med förebyggande åtgärder. Föräldrastödsstrategin från 2009 som Kristdemokraterna införde har ersatts av en föräldraskapsstrategi. Det är bra att detta viktiga arbete fortsätter.

Föräldrastöd och föräldrautbildning

Föräldrarna är de viktigaste personerna i ett barns liv. Det finns situationer då föräldrar upplever svårigheter i sitt föräldraskap eller har behov av stöd för att hantera nya situationer. Det offentliga ska inte ta över föräldrarnas roll. Däremot ska det offentliga erbjuda stöd och hjälp i föräldrarnas viktiga uppgift. Stöd till föräldrarna är också ett stöd till barnen.

Föräldraskapsstöd finns i drygt hälften av landets kommuner, men den siffran har minskat från 2017. Då erbjöd 62 procent av alla kommuner föräldraskapsstöd, och idag är det 56 procent. Samtidigt vet vi att såväl generella som selektiva föräldrastödsprogram är en välfungerande åtgärd som betalar sig själv både på kort sikt och längre fram. Syftet med föräldraskapsstöd är att främja barns hälsa och utveckling.

Folkhälsomyndighetens hälsoekonomiska beräkningar visar att det är kostnadseffektivt att satsa på föräldrastöd. Varje satsad krona på strukturerade föräldrastödsprogram ger två kronor tillbaka inom ett till två år. Även studier som två nationalekonomer genomfört för Idéer för livet visar på de såväl mänskliga som ekonomiska fördelarna med att satsa på tidiga insatser, fasta prioriteringar, långsiktighet och strukturell samverkan för att barn inte ska hamna i utanförskap. Föräldrarna är i detta sammanhang centrala, enligt författarna.

En stor del av dagens föräldrastödinsatser fokuserar på de mindre barnen och nyblivna föräldrar. Detta är en riktig prioritering eftersom forskning talar till förmån för tidiga insatser. Samtidigt ser vi ökande problem med psykisk ohälsa och oro bland våra tonåringar. Även lite större barn och tonåringar är i behov av sina föräldrars tid och uppmärksamhet.

Det finns en efterfrågan bland föräldrar om att kunna få prata och rådgöra med någon om föräldrarollen och barnets utveckling. Det befintliga utbudet av stöd motsvarar inte detta behov, särskilt inte vad gäller stödet till föräldrar med tonårsbarn. Kristdemokraterna har därför föreslagit att öka tillgången till föräldrautbildning genom att göra det obligatoriskt för kommunerna att erbjuda två generella föräldrastödsprogram under barnets uppväxt: ett när barnet är mindre och ett när barnet är i tonåren. Vi avsätter 176 miljoner kronor per år 2022–2024 för detta ändamål inom utgiftsområde 9.

I och med att samhället förändras dyker nya utmaningar i föräldraskapet upp, vilket gör att även stödet till föräldrar behöver följa med i utvecklingen. Föräldraskapsstöd har särskilt stor nytta för barn som har ett utåtagerande beteende. Kan utåtagerande barn via ett selektivt föräldrastödsprogram hindras från att utveckla ett missbruk, en kriminell bana eller på annat sätt bli utåtagerande är mycket vunnet för barnet och samhället. På

längre sikt har barn med utagerande beteende högre risk för framtida negativa konsekvenser som antisocialt beteende, kriminalitet, missbruk, att de misslyckas i skolan och depression.

Enligt Folkhälsomyndigheten har fem procent av barnen i Sverige behov av föräldraskapsstöd och det finns cirka 1,2 miljoner barn mellan 4 och 14 i Sverige idag. Det är 60 000 barn som uppskattas leva i riskzonen.

I utsatta områden är det mycket angeläget att kunna erbjuda föräldrastödsprogram då utmaningarna i föräldraskapet kan vara stora.

Föräldraskapsstödet är en viktig del i Kristdemokraternas satsning för att minska utanförskap och förebygga brott. En viktig arena för att upptäcka att barn är på väg i fel riktning är skolan. Vi menar att föräldraskapsstödet ska kunna erbjudas i skolan, med alla relevanta myndigheter och civilsamhällesinsatser inkopplade. Kontakt med socialtjänsten kan vara stigmatiserande för många familjer, vilket kan göra att vissa familjer drar sig för möten med socialtjänsten.

Svensk socialpolitik kan också hamna i konflikt med en annan syn på vems ansvar det är att barn får en god uppfostran. Denna konflikt är baserad på missförstånd, men leder icke desto mindre till att vissa familjer kan dra sig för kontakt med sociala myndigheter. Att förlägga föräldraskapsstöd till skolor kan bidra till att lindra konflikter och göra så att viktiga sociala insatser kommer fler till del. Genom att erbjuda generella program inom ramen för skolans verksamhet i samarbete med socialtjänstens barn- och familjeteam eller motsvarande sänks trösklarna och förväntan på deltagande höjs. Förutom föräldrastödsprogram bör också stöd ges i hur barnets skolgång bäst kan stötts. Via denna samverkan mellan förskola/skola, elevhälsa och socialtjänst kan också selektiva program erbjudas barn och föräldrar som skulle gagnas av dessa.

Kristdemokraterna anser därför att insatserna för föräldraskapsstöd ska utökas kraftigt. Vi satsar därför 500 miljoner kronor på föräldraskapsstöd 2022–2024 under utgiftsområde 9.

Familjerådgivning och familjerådgivningscheckar

Kristdemokraterna medverkade under regeringstiden 1991–1994 till förstärkt familjerådgivning, och numera är varje kommun skyldig att erbjuda familjerådgivning. Sedan 2004 har antalet ärenden och besök till familjerådgivningen ökat med 19–21 procent. Under 2020 pågick totalt drygt 36 000 ärenden och ett stort antal barn berördes av dessa ärenden. Nästan hälften av samtalen handlade om att lösa problem i parrelationen.

Grundtanken med familjerådgivning är att skapa en verksamhet med låga trösklar dit människor med förtroende och i skydd av en absolut sekretess kan vända sig med sina mest privata relationsproblem. Syftet är att bistå par så att de kan hantera sina konflikter, problem och krissituationer på sådant sätt att de vill fortsätta leva tillsammans. För dem som väljer att separera kan rådgivningen vara ett sätt att få hjälp med att hantera konflikter och underlätta samarbete och ett gemensamt föräldraskap även om de lever på skilda håll. Det finns svensk forskning och utvärdering som visar att familjerådgivning har en positiv effekt på den självrapporterade kvaliteten i parförhållanden.

Enligt Socialstyrelsen visar studier att familjerådgivningen kan bidra till förbättrade parrelationer, ett funktionellt familjeklimat samt förbättrad hälsa. Satsningar på familjerådgivning och föräldrastöd är således bra sätt att främja familjestabilitet och att förbättra situationen för barnen. Familjerådgivning och föräldrastöd är förebyggande barnavårdsarbete. Kristdemokraterna ser därför mycket positivt på att Myndigheten för familjerätt

och föräldraskapsstöd (MFoF) har kartlagt familjerådgivningen i syfte att få aktuell kunskap när det gäller stödets tillgänglighet.

Familjerådgivningen fungerar bäst i ett tidigt skede innan alltför stora låsningar uppstår. Familjerådgivningen måste därför avdramatiseras exempelvis genom att denna möjlighet introduceras på ett tidigt stadium. När ett par blir föräldrar för första gången vill Kristdemokraterna därför att de får en gratischeck till familjerådgivningen som de kan nyttja om de vill eller har behov. Tillsammans med denna check ska information finnas som beskriver vad familjerådgivningen kan erbjuda. Vi avsätter 80 miljoner kronor för detta ändamål per år 2022–2024 inom utgiftsområde 9.

Eftersom familjerådgivningen är inriktad på att ge stöd i krissituationer är det viktigt att väntetiderna inte får vara alltför långa. Vi vill därför införa en familjerådgivningspeng som ger föräldrarna möjlighet att välja mellan privata och kommunala vårdgivare i flera kommuner. Valfrihetssystem finns i några kommuner och har lett till ett ökat antal familjerådgivare och således bättre tillgänglighet.

En annan viktig fråga ur ett tillgänglighetsperspektiv är avgifterna till familjerådgivningen. Enligt lagstiftningen får kommunerna ta ut avgifter men de bör läggas på en sådan nivå att de inte avhåller enskilda från att vända sig till den kommunala familjerådgivningen. Avgifterna varierar dock starkt mellan olika kommuner från helt avgiftsfritt till 500 kronor. Avgiften har sannolikt en inverkan på efterfrågan och därmed tillgängligheten, i synnerhet för familjer med lägre inkomster. För att sänka trösklarna till familjerådgivningen föreslår vi därför att kommunerna maximalt ska ta 300 kronor för ett besök hos familjerådgivningen. Det motsvarar en genomsnittlig kostnad för besök hos en specialistläkare. Frågan bör utredas vidare.

Stöd vid adoption

När adoptionsbidraget infördes uppgick det till 50 procent av genomsnittskostnaden för adoption. Kostnaderna har dock, enligt ISF, ökat kraftigt på grund av ökade vårdkostnader, ökad kontroll av adoptionsverksamheten och längre vistelsetider för att hämta barnet. Adoptionsbidraget har därför urholkats. Kristdemokraterna har länge föreslagit en höjning av adoptionsbidraget för att i större utsträckning täcka de faktiska kostnaderna kring adoptionen och för att förhindra att ekonomiskt svaga grupper helt utestängs från möjligheten att adoptera. Enligt en rapport från ISF⁵ låg den genomsnittliga kostnaden för adoption av ett barn under 2014 på 230 000 kronor inklusive resekostnader och uppehälle. Kristdemokraterna vill därför höja adoptionsbidraget från 75 000 kronor till 90 000 kronor.

Kristdemokraterna vill att presumtiva adoptivföräldrar inte själva ska behöva bekosta den obligatoriska föräldrautbildningen. Dels är utbildningen obligatorisk, dels finns ingen garanti för att de godkänns som adoptivföräldrar. Vi avvisar därmed del av den tidigare minskningen i budgetpropositionen 2020 på anslag 1:4 till förmån för avgiftsfri föräldrautbildning för blivande adoptivföräldrar samt höjt adoptionsbidrag. Anslaget tillförs därmed 3,2 miljoner kronor.

Kristdemokraterna välkomnar det arbete med kvalitetssäkring av föräldrautbildningarna som MFoF gör.

⁵ Att adoptera – en ekonomisk fråga. En studie om adoptionsbidrag och ekonomiska förutsättningar för adoption, ISF 2016:9.

Stöd till barn och unga som har adopterats

Utländska adoptioner har förekommit i Sverige som en av samhället sanktionerad verksamhet sedan 1960-talet. Gruppen adopterade från utlandet är i dag ca 50 000 personer. Ungefär hälften av dem är nu vuxna.

Att vara adopterad innebär att ha en ”dubbel bakgrund”. En del adopterade tänker knappt alls eller sällan på sitt ursprung, men för de flesta kommer, under olika perioder i livet, tankar och funderingar kring ursprung och rötter. En del gör en s.k. återresa till ursprungslandet för att lära känna landet, kulturen och människorna i stort. Några söker mer aktivt information om sin bakgrund, inte sällan med önskan om att träffa sin ursprungsfamilj. Enligt forskning söker hälften av de adopterade information om sin bakgrund. Rotlöshet och separationsångest (p.g.a. fler tidiga separationer i adoptionsprocessen) är något många adopterade kan behöva hantera. Att känna sina rötter, så långt det är möjligt, och söka sin bakgrund kan därför ge trygghet och inre välmående för många adopterade. Vi har länge arbetat för att adopterade ska kunna få stöd att söka sina rötter, något som MFoF nu arbetar med. Myndigheten har fått i uppdrag att dels utveckla stödet kring ursprungssökning, dels tillhandahålla individuellt stöd för ursprungssökning. Det sistnämnda kommer i form av ett pilotprojekt 2020–2021. Kristdemokraterna kommer följa projektet noga.

Barn, föräldrar och familjen som enhet kan behöva stöd. Barn som adopteras i dag är ofta äldre, vilket medför att de har utsatts för fler separationer och otillräcklig omsorg under längre tid. Att unga adopterade är överrepresenterade vad gäller psykisk ohälsa är ett väl känt faktum. Forskning visar att relativt små tidiga insatser kan stimulera en god utveckling och förebygga framtida problem. Vi är därför positiva till att MFoF har fått i uppdrag att tillhandahålla professionellt samtalsstöd till adopterade unga över 15 år. MFoF har också fått i uppdrag att utforma en nationell modell för tidigt stöd efter adoption för att ge förutsättningar för ett jämlikt stöd över landet.

Kristdemokraterna vill i sammanhanget också betona att vi ser med oro på de misstänkta oegentligheter som har uppmärksammats i samband med adoptioner från Chile från 1900-talets mitt. Kristdemokraterna välkomnar att riksdagen tidigare i år tillkännagav till regeringen att det genom en utredning bör klargöras hur adoptionsförmedlingen har fungerat i Sverige. En sådan utredning bör också få betydelse för hur arbetet med internationella adoptioner bedrivs framöver. Likaså välkomnar vi riksdagens tillkännagivande om att regeringen snarast bör utreda hur svenska myndigheter och adoptionsorganisationer hanterat internationella adoptioner till Sverige från bland annat Chile från 1900-talets mitt och fram till idag.

5 Föräldraansvar när föräldrar inte lever tillsammans

Det går inte att undvika att separationer och skilsmässor sker mellan föräldrar. Det finns förhållanden som inte fungerar där det bästa för alla inblandade parter är att föräldrarna går skilda vägar. Men föräldraskapet och ansvaret för barnen kvarstår även efter en separation. För barnet är, i de allra flesta fall, det bästa att ha en relation till båda sina föräldrar även om de inte lever tillsammans. Forskningen är entydig – vårdnadstviser och svåra konflikter är aldrig gynnsamma för barn. Sett ur barnets perspektiv finns det starka skäl att förebygga eller dämpa konflikter mellan separerande eller särlevande föräldrar.

Viktigt med samarbetsamtal

Vid separation eller skilsmässa är det viktigt att utifrån en helhetssyn på barnets situation ge föräldrarna hjälp och stöd att fatta beslut som sätter barnets bästa i främsta rummet. Tyvärr finns alltför många exempel på att föräldrarnas konflikter går ut över barnen. Enligt socialtjänstlagen är kommunerna skyldiga att erbjuda de föräldrar som så önskar möjlighet till samarbetsamtal. Syftet med samtalen är att underlätta samförståndslösningar så att föräldrarna kan lösa eventuella tvister utanför domstol samt att föräldrarna ska kunna enas i frågor om barnet och förbättra förmågan att samarbeta efter en separation.

Till skillnad från familjerådgivningssamtal ligger fokus i samarbetsamtalen inte på relationen i sig utan på parterna som föräldrar och på barnens situation. Samarbetsamtalen är frivilliga och avgiftsfria för föräldrarna.

I dag inbegriper dessa samtal, efter ett förtydligande från när Kristdemokraterna satt i regering, mer ekonomiska frågor. Behovet av information, kunskap och stöd i dessa frågor är stort. Genom att man erbjuder alla föräldrar ett samarbetsamtal vid separation är vår övertygelse att fler föräldrar kan få hjälp att hitta konstruktiva lösningar och se till barnets bästa i stället för att frågan tas till domstol.

Fler bör komma överens om ekonomiska frågor vid en separation

Underhållsstödet infördes den 1 februari 1997 och ersatte då bidragsförskottet. Underhållsstöd lämnas till särlevande föräldrars barn, till och med den månad då barnet fyller 18 år. Underhållsstödet är inte ett bidrag i vanlig ordning utan är tänkt som ett tillfälligt stöd. Staten tar över en förälders ansvar efter en separation där paret inte kommer överens om den gemensamma försörjningen av barnen. Stödet utbetalas av staten till boföräldern och sedan skall beloppet återbetalas av den bidragsskyldiga. Kristdemokraterna anser att föräldrarna är de som har huvudansvaret för barnens försörjning – inte staten. Därför bör underhållsstödet utformas så att det tydligt framgår att det i första hand är föräldrarna som har det ekonomiska ansvaret för sina barn. Flera förändringar har skett för att återupprätta föräldraansvaret och för att utöka förutsättningarna för särlevande föräldrar att komma överens om ekonomiska frågor. Samarbetsamtalen som kommunerna tillhandahåller tar, efter ett initiativ från Kristdemokraterna, upp ekonomiska frågor. Försäkringskassan har ett utökat uppdrag om att informera föräldrar om underhållsstöd och underhållsbidrag. Underhållsstödet utgår numera heller inte med automatik. Antalet underhållsstöd har minskat och kommer, enligt prognoser, att minska ytterligare.

Underhållsstödet har höjts flera gånger de senaste åren och även åldersdifferentierats, senast 2021. Kristdemokraterna anser att det är viktigt att förbättra den ekonomiska situationen för ensamstående med låga inkomster. Däremot är det vår inställning att ytterligare höjningar av underhållsstödet inte är det bästa sättet att stärka ekonomin för denna grupp, eftersom underhållsstödet inte är inkomstrelaterat utan utgår till alla som begär det, oavsett föräldrarnas inkomst.

För att stärka barnfamiljer i ekonomiskt svag ställning föreslår Kristdemokraterna i stället som nämnt ovan att den barnrelaterade delen i bostadsbidraget höjs. Eftersom bostadsbidraget är en inkomstprövad förmån är det just de barnfamiljer som har det sämst ställt, varav den största delen är just ensamstående med barn, som får del av satsningarna.

Vårdnadsfrågor

Gemensam vårdnad och vårdnadstvister

Barnets bästa ska alltid vara utgångspunkten när det handlar om hur vårdnaden ska delas upp mellan föräldrar efter en skilsmässa. Rättsförhållandet mellan barn och föräldrar regleras i föräldrabalken. De senaste decennierna har regelverket för när föräldrar separerar och föräldrarna inte kan komma överens om hur deras barn ska ha det genomgått betydande förändringar.

De senaste större ändringarna i vårdnadsreglerna trädde i kraft 2006. Syftet med ändringarna var framför allt att förstärka barnperspektivet i lagstiftningen. Det innebar bl.a. att betydelsen av barnets bästa kommer till klarare uttryck i lagen och att barnets bästa ska vara avgörande för alla beslut om vårdnad, boende och umgänge. Socialnämnden och domstolen ska vid bedömningen av barnets bästa fästa särskild uppmärksamhet vid risken att barnet eller någon annan i familjen utsätts för övergrepp eller att barnet olovligt förs bort, hålls kvar eller annars far illa. Ändringarna innebär även att det har införts en generell skyldighet för domstolen att, om det är lämpligt, verka för samförståndslösningar i indispositiva tvistemål. Det betyder att domstolen i mål om vårdnad, boende och umgänge ska verka för att föräldrarna når en samförståndslösning som är förenlig med barnets bästa. Domstolen ska också kunna ge en medlare i uppdrag att försöka få föräldrarna att nå en samförståndslösning till barnets bästa. Denna möjlighet har dock använts sällan.

Antalet vårdnadsfall ökade på ett oroväckande sätt efter 2006, och en utredning tillsattes för att utvärdera vårdnadsreformen. Utredningen *Se barnet!* som blev klar 2017, konstaterade att vårdnadsreformen i stort har fallit väl ut och att barnrättsperspektivet har stärkts. Samtidigt föreslogs en hel del förbättringar. Först i år, hela fyra år efter att utredningen presenterat sina slutsatser, lämnade regeringen en proposition med förslag till förändringar. Det är minst sagt anmärkningsvärt med tanke på frågans grad av angelägenhet.

Kristdemokraterna är positiva till flera av de förslag som återfanns i proposition 2020/21:150 Ett stärkt barnperspektiv i vårdnadstvister. Vi har länge arbetat för flera av förslagen som exempelvis att stärka barns rätt till information och att få uttrycka sina åsikter, förtydligande i föräldrabalken om att barnets bästa är avgörande i frågor om vårdnad, boende och umgänge samt att domstolen ska utgå från föräldrarnas förmåga att sätta barnets behov främst och ta ett gemensamt ansvar vid beslut om gemensam vårdnad, vilket troligen minskar konfliktnivån. Även förslagen för att skydda barn som riskerar att fara illa är angelägna.

Obligatoriska medlingsförfaranden

Kristdemokraterna är positiva till regeringens förslag om att alla föräldrar, innan de överväger att inleda en tvist om barn, behöver vara med på ett obligatoriskt informations-samtal. Vi tycker dock att det krävs mer än information för att få färre att inleda en vårdnadstvist. Därför föreslår vi att det införs ett obligatoriskt medlingsförfarande som innebär att man, tillsammans med föräldrarna, går igenom alternativa sätt att lösa konflikten. Föräldrarna ska också få grundläggande information om hur en vårdnadsprocess går till, hur det påverkar barn och vad en sådan process innebär för alla parter. Medlingen ska skötas av personer med juridisk kompetens samt kunskap om barns utveckling. I Finland genomförs exempelvis medlingen av en jurist eller domare som ofta biträds av en sakkunnig i form av en psykolog eller socionom som är insatt i

barnfrågor. Att förena två olika yrkeskårers sakkunskap på detta sätt har visat sig framgångsrikt för att lösa föräldrarnas konflikter och hitta lösningar som sätter barnets bästa i fokus. Föräldrar som är utsatta för hot, våld eller hedersproblematik ska givetvis undantas från en obligatorisk medling.

Medlingsförfarande (eller det informationssamtal som regeringen har föreslagit) behöver äga rum inom sex månader före det att ett yrkande framställs i domstol. Det är således inom en kortare tidsram än regeringen har föreslagit. Argumentet för att förkorta tiden är dels att konflikter riskerar att trappas upp ju längre tid som går, dels att ett år, ur ett barns perspektiv, är mycket lång tid. Det finns också anledning att tro att ett snabbare medlingsförfarande eller informationssamtal kan verka avhållande på viljan att inleda en tvist i domstol.

Medlingsförfaranden används i flera av våra grannländer, bl.a. Norge och Danmark som nämns i propositionen, men även i Finland. Det är en beprövad metod som också har visat sig minska antalet vårdnadsmål i domstol.

Samverkansteam

Ett annat exempel på familjerättslig konfliktlösning är den försöksverksamhet som Allmänna Barnhuset bedrev under 2014–2017 i fem kommuner i Sverige.

Verksamheten riktade sig till barn och deras separerade föräldrar som önskade stöd och insatser i samband med en separation eller konflikt med den andra föräldern. Syftet var att se hur ett samordnat tvärprofessionellt stöd kunde bidra till att minska konflikter mellan föräldrar och därmed minska skadeverkningarna för barnet. Fokus har legat på att så långt som möjligt komma in tidigt, innan konflikten eskalerat. Samverkansteamerna har utvärderats av forskare med positivt resultat. Insatserna som erbjudits barn och föräldrar har skilt sig åt mellan kommunerna, och totalt sett har få kommuner prövat samverkansteam. Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd har fått i uppgift att analysera kommuners behov av stöd och förutsättningar för samverkan i familjerättsliga ärenden. Kristdemokraterna anser att ett försök likt samverkansteam är värt att pröva i flera kommuner.

Stärk barnens rättigheter – särskilt där våld har förekommit

När våld i hemmet riktas mot kvinnan finns ofta barn nära. De hör och ser. De upplever skräck och vanmakt. Barn som bevittnar våld är brottsoffer och de har en ökad risk att själva utsättas. Därför måste frågan om våld tas på största allvar i vårdnadsmål. Idag kan en förälder som har utövat våld mot en annan ändå få vårdnad och umgänge med sitt barn. Det är heller inte uteslutet med umgängesrätt trots att föräldern har kontaktförbud. Barnperspektivet måste komma till tydligare uttryck i dessa mål, vilket Barnombudsmannen länge har påpekat. Kristdemokraterna anser att vårdnad eller umgängesrätt, som huvudregel, inte ska utdömas i de fall det finns en dom om våld mot förälder eller vid kontaktförbud. Umgängesrätten kan behöva omprövas då en viss tid har förflutit från avkunnad dom och utifrån det enskilda barnets behov av kontakt med den andre föräldern. Domstolen och socialtjänsten ska också alltid göra en kvalitativ riskbedömning innan beslut om vårdnad och umgänge fattas i de fall det finns uppgifter om våld. Här har det funnits brister sedan tidigare.

Kristdemokraterna vill även att barnens rättigheter i en vårdnadstvist ska stärkas genom rätten till ett juridiskt ombud, något som Barnombudsmannen och Rädda Barnen

också framför. Vi anser även att alla yrkesgrupper inom rättsväsendet som möter barn ska utbildas.

Faderskapsbekräftelse och gemensam vårdnad före barnets födelse

Kristdemokraterna anser att det är angeläget att båda föräldrarna är delaktiga i barnets förhållanden och tar ansvar för barnet. Gemensam vårdnad spelar en stor roll när det gäller att utöka möjligheterna för barn att skapa en relation till båda sina föräldrar och att i vid mening främja barnets bästa. I de allra flesta fall är gemensam vårdnad ur barnets synvinkel en mycket bra vårdnadsform. Detta gäller oavsett om föräldrarna är gifta eller ogifta och oavsett om de bor tillsammans eller om de bor isär. Enligt Socialstyrelsens statistik anmäler också en mycket hög andel av de ogifta föräldrarna att de vill ha gemensam vårdnad, även de som lever isär.

För gifta föräldrar finns det i dag en faderskapspresumtion; mannen förutsätts vara far till barnet. För sammanboende föräldrar finns det ett praktiskt hinder för faderskapspresumtion eftersom det inte finns någon helt entydig och för alla synlig markering i fråga om att ett samboförhållande föreligger. För föräldrar som inte är gifta kan idag faderskapet bekräftas först efter förlossningen, genom att man ansöker om gemensam vårdnad genom registrering hos Skatteverket eller till socialnämnden. Kristdemokraterna föreslår att bekräftelse av faderskapet ska kunna ske för ogifta som är överens om det, på samma sätt som i dag, men redan under graviditeten, vilket även skulle innebära att den gemensamma vårdnaden kan registreras innan barnet är fött. Vårt förslag har nyligen antagits av riksdagen och vi anser därför att regeringen skyndsamt bör återkomma med ett förslag i denna riktning.

Två vårdnadshavare – inte fler

Det förekommer att frågan om att möjliggöra fler vårdnadshavare diskuteras. Kristdemokraterna tycker att det är viktigt och bra för barnen att ha nära relationer till andra vuxna än sina föräldrar, såsom far- och morföräldrar, syskon till föräldrarna eller andra närstående. Det är dock inte detsamma som att ha flera vårdnadshavare. Vårdnadshavare beslutar i frågor som rör barnets personliga förhållanden, till exempel om barnet ska utredas och behandlas, i vilken skola barnet ska gå eller var barnet ska bo. Vårdnadshavarna måste fatta viktiga beslut gemensamt. Att ha fler än två vårdnadshavare riskerar därför att öka antalet konflikter över olika beslut som ska fattas och medföra att barnet därmed inte får sina behov tillgodosedda, exempelvis i fråga om sjukvårdande behandlingar. Det riskerar också att leda till ännu fler svåra vårdnadstvister, som redan i dag är ett stort problem och som påverkar barns hälsa och utveckling negativt.

När det gäller lagar och regelverk på familjepolitikens område anser Kristdemokraterna att det är barnens behov och rätt till sina föräldrar och sitt ursprung som ska vara utgångspunkten.

6 Barn som behöver samhällets vård

Alla barn har rätt till en trygg uppväxt. För de allra flesta barn i vårt land utgör föräldrarna och familjen tryggheten i tillvaron. Men för drygt 31 000 barn varje år är situationen så utsatt att de behöver samhällets vård. De allra flesta blir då placerade i familjehem. När omsorgen sviktar och familjens nätverk inte räcker till har kommunernas socialtjänst det

yttersta ansvaret för att se till att barn och unga som far illa ändå får en trygg uppväxt. Socialtjänsten är en central del av det allra yttersta skyddsnetet. Socialtjänstens allra viktigaste uppdrag handlar om att skydda, stödja och hjälpa de socialt mest utsatta barnen. Deras trygghet ska alltid vara allra högsta prioritet. För att kunna åstadkomma detta krävs kompetent personal inom socialtjänsten som arbetar aktivt med förebyggande insatser för att stödja föräldrar i de fall omsorgsförmågan brister och vid behov vidtar ingripande insatser för att stödja de barn och unga som behöver samhällets stöd.

Dessvärre är det så att många personer som har fått samhällsvård under barndomen vittnar om att de har farit illa under uppväxten, att de inte blev lyssnade på, att de inte fick vara delaktiga, att de inte fick det stöd och den omsorg som de behövde för att känna sig trygga eller för att klara sig bra i skolan. De vittnar om att erfarenheten av samhällets bristande stöd inte försvinner bara för att de växer upp och blir vuxna. Dessa personer har fått betala ett högt pris för samhällets svek. Det är politikens ansvar att agera för att sveket inte ska upprepas för fler.

Politiken måste se till att lagen säkerställer att det är barnets trygghet – barnets bästa – som väger tyngst när det gäller insatser och stöd under uppväxten. I dagens lagstiftning väger dock föräldrars rätt till sina barn tyngre. Vi kristdemokrater har därför arbetat länge för att det ska vara barnets bästa som sätts främst i lagrummet. För snart tio år sedan tillsatte den dåvarande kristdemokratiska barn- och äldreministern Maria Larsson en utredning för att ge bättre skydd och samhällsvård till barn och unga. Utredningen presenterades för den socialdemokratiskt ledda regeringen 2015, men dessvärre gick regeringen inte vidare med lagförslagen. Regeringens passivitet har tyvärr medfört att många barn, helt i onödan, fortsatt har drabbats av motstridiga och kortsiktiga beslut rörande placeringar i olika familjehem.

Under våren 2020 agerade Kristdemokraterna tillsammans med Moderaterna, Centerpartiet och andra partier i riksdagen för att tillvarata förslagen från den ovan nämnda utredningen. Det arbetet ledde fram till att lagen sedan den 1 mars 2021 ska säkerställa att barn inte ska kunna flyttas från väl fungerande familjehem i de fall det strider mot barnets bästa. Men det krävs mer och den 10 februari 2021 fick riksdagen stöd för flera förslag som när de blir verklighet kan öka tryggheten och stabiliteten för barn och unga som behöver samhällets vård. Förslagen handlar bland annat om:

- Översyn av lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU) för att säkerställa att den genomsyras av rättssäkerhet och ett starkt barnperspektiv
- Nationellt register över landets jour- och familjehem.
- Lagstadgat krav på obligatoriska drogtester av föräldrarna inför umgänge eller då vården i familjehem upphör
- Uppföljning av barnets situation under längre tid än dagens två månader efter att en familjehemsplacering har upphört genom exempelvis hembesök även utan inkommen orosanmälan
- Översyn kring hur sammanbrott, det vill säga att vården avbryts i förtid, kan undvikas och förebyggas för att förhindra att barn behöver genomgå omplaceringar
- Möjlighet till förlängd familjehemsplacering upp till 21 år vid gymnasiestudier för att förhindra dagens situation där placeringen upphör vid 18-årsdagen.

För att lagens tillämpning av barnets bästa ska vara stabil och präglas av hög rättssäkerhet beslöt riksdagens socialutskott därtill i juni 2020 att ge en särskild utredare i uppdrag att se över hur principen om barnets bästa kan stärkas i samband med bedömning av om tvångsvård enligt LVU ska upphöra. Riksdagen tillsatte utredningen då en

majoritet i socialutskottet ansåg att de förslag som regeringens utredning (Ds 2021:7) lagt fram inte var tillräckliga för att ge placerade barn erforderligt stöd och den trygghet som är förenlig med principen om barnets bästa. Utredaren ska lämna sitt lagförslag senast den 1 mars 2022 och Kristdemokraterna kommer följa frågan noga.

Ebba Busch (KD)

Jakob Forssmed (KD)

Acko Ankarberg Johansson (KD)

Andreas Carlson (KD)

Hans Eklind (KD)

Mikael Oscarsson (KD)